



SANAL KİTAPLAR

2016

ISBN 978-625-96387-8-2

ZAMANSIZ!

YAZDIKLARIMIZ: 46

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU ZAMANSIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL
2016

YAZDIKLARIMIZ:46

Emine Sevinç
ÖKSÜZOĞLU ZAMANSIZ

Mahmut Selim GÜRSEL
2016

ISBN

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU HAYAT
HİKÂYESİ

EDEBİYAT DÜNYAMIZDAN HOŞ
SEDALAR

BABA İLE OĞUL'UN KADERİ
ERTELENMİŞ DÜŞLER'İN ŞAİRİ ŞEVKİ
DİNÇAL

KAMBUR FATMA
AZERBAYCAN EDEBİYATI
AZERBAYCAN HALK EDEBİYATI
ANKARA

BEN İSTANBUL'UM
GAZZE AĞLAMASIN

HOŞÇA KAL CAN AZERBAYCAN
GÖKYURT'UM KERKÜK'ÜM
OTUZBEŞİNCİ YAŞIM
ZAMANSIZ
ÖLÜMÜN SOĞUK YÜZÜ
KİTAP TANITIMI EDEBİYAT
DÜNYAMIZDAN HOŞ SEDALAR
İÇİMİZDEKİ KERKÜK" ÜN SESİ
ŞEMSETTİN KÜZECİ
KADIN
LEYL-İ GECELERDE YUSUF
ÜŞÜMÜŞ KAR TANELERİ
GÖNDERİYORUM SANA
2009 YILI KÜLTÜR SANAT VE BAŞARI
ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULACAK 05
BENİM İÇİN DE AĞLA
GİRİŞİMCİ SANAT, EDEBİYAT VE BİLM
ADAMLARI TOPLULUĞU GASAT
ALMANYA BAŞKANLIĞI TOPLANTISI
YAPILDI

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

**Mahmut Selim GÜRSEL**

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım.

16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççılıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim. İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'im'in izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirerseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti.

Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış çalışmamalarım bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir.

Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım:
<https://gurselyayin.com>
corumlu2000@gmail.com

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)



Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

20.01.1974 yılı Gaziantep doğumlu olan Emine Sevinç Öksüzoğlu; sahne sanatları ve Tiyatro oyunculuğu üzerine eğitim gördü. Gaziantep Devlet Tiyatrosu Onat Kutlar Sahnesi'nde, sahne yönetmenliği de yapan Öksüzoğlu, Türkiye genelinde birçok oyunlar sahneledi. A.Ü. TÖMER Gaziantep şubesinde Sahne Sanatları, Diksiyon, Diyafram ve Tiyatro oyunculuğu üzerine öğretmenlik yaptı. Uzun seneler sahne tozu yutmasına rağmen, çok sevdiği Edebiyat 'tan hiç bir zaman ayrı kalmadı.

Şiirleri, öyküleri, edebiyat ve felsefe üzerine yazıları, yerel ve ulusal olmak üzere yazılı ve görsel basında yer aldı. Bazı yerel ve ulusal yayın organlarının kültür sanat ve edebiyat sayfalarında sanat yönetmenliği yaptı. Birçok edebiyat antolojilerinde ve “Yaşayan kadın şairlerimiz” isimli ansiklopedi de şiirleri ve sanat yaşamı yer aldı. Ayrıca 2007 yılında yayımlanan, 10 ciltlik

“Türkiye Edebiyatçılar ve Kültür Adamları Ansiklopedisi” nde eserleri ve sanat yaşamı yer aldı.

13.04.1997 yılında “Mustafa Kemal Atatürk ve Şiir” konulu üç boyutlu resim ve şiir sergisi açtı. Bu sergi ulusal ve yerel basında uzun bir süre yer aldı. Şiirlerinden bazıları ses sanatçısı ve bestekâr Sayın Gül Kansu tarafından bestelendi. Birçok şiiri farklı dillerde çevrilerek ses bulmuştur. Ünlü şair Naser Feiz tarafından Farsça'ya çevrilen şiirleri, Tahran'ın önde gelen sanat ve edebiyat dergilerinde yayımlanmış ve ilgi ile karşılanmıştır. Özellikle Azerbaycan da “Güneş Yüzlü çocuklar” isimli öykü kitabından yola çıkarak, “Güneş Çöhreli Gız” adı verilen Emine Sevinç Öksüzoğlu'nun şiir ve öyküleri büyük beğeni toplamıştır. Şiirleri usta kalem Can Yücel başta olmak üzere, şairler ve eleştirmenler onun eserleri hakkında görüş ve yorumlarını belirterek, “İnsani duyarlılığı yoğun olan Öksüzoğlu, şiiri kendisi için değil kâinat için yazıyor” dediler. Öksüzoğlu; katıldığı konferans, sempozyum ve panellerde Edebiyat, Şiir ve Felsefe alanında konuşmalar yapmıştır.

21 Nisan 1996 yılında 4. Dünya Şairler Gününün ve 26 Nisan 1997 yılında da 5. Dünya Şairler Gününün organizasyonunu yaptı. Sevgi, barış, kardeşlik ve dostluk çağrısıyla, yurt içi ve yurt dışından birçok şair ve yazarı [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

aynı çatı altında toplayarak, görkemli bir organizasyona imza attı. Güneydoğunun incisi olan Gaziantep'in tanıtımına, dünya çapında katkıda bulundu. Bu başarılı çalışmalarından dolayı kendisine bestekâr Gül Kansu tarafından "Gaziantep'in Altın Kızı" adı verilmiştir.

02.11.1996 yılından bu yana, hemen hemen her yıl Tüyap kitap fuarı başta olmak üzere, yurt içi ve yurt dışında imza günlerine, şiir resitallerine ve konferanslara davet edilmiştir.

10.03.1997 yılında Kosova'da yayın yapan Bay (Balkan Aydınları ve Yazarları) Kültür ve Sanat Dergisi tarafından "Kültür Elçisi" olarak ödüllendirilmiştir.

26.04.1997 yılında da İstanbul Ana kültür sanat ve edebiyat dergisi tarafından, Türk edebiyatına yapmış olduğu üstün hizmet ve başarılı çalışmalarından dolayı plaketle onurlandırılmıştır.

Türk Edebiyat dünyasında önemli yer tutan, Türk Edebiyat'ına ve Türk Şiirine hizmet vermiş usta kalemlerin onurlandırıldığı, "Emine Sevinç Öksüzoğlu Kültür Sanat ve Başarı Ödülleri" her yıl büyük bir törenle sahiplerine verilmektedir. Gerçek anlamda edebi kariyeri olan ve Türk Edebiyat dünyasına ciddi anlamda hizmet vermiş kişilere takdim edilen bu ödüller, her yıl dört ayrı kategoride verilmekte olup, bu kategoriler sırası ile; "Gaziantep Altın Fıstık Türk Edebiyatı Üstün Hizmet Madalyası"

ve Gaziantep Özel el işi Nakkaşe. (Her yıl bir kişiye)
"Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Dünyası Edebiyat Üstün Hizmet Ödülü"(Bir kişiye)

"Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Dünyası Edebiyat Şeref Ödülü" (Bir kişiye)

"Emine Sevinç Öksüzoğlu Usta Kalem Başarı Ödülleri" (Üç kişiye)

Takdim edilmektedir.

02.02.1997 yılında Türkiye Şair ve Yazarlar Derneği Gaziantep şubesinin kurucu başkanlığını yapan Emine Sevinç Öksüzoğlu'nun, yurt içinde ve yurt dışında almış olduğu bir çok plaket, şilt ve ödülü mevcuttur. Ağustos 2008 de kısa adı Gasat olan Gaziantep Sanat Topluluğunu kurarak, bu topluluğun Yönetim Kurulu başkanlığını başarı ile yürütmektedir.

İLESAM (Türkiye İlim ve Edebiyat Eserleri Sahipleri Meslek Birliği), Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği, Türkiye Yazarlar Birliği ve Türkiye Şairler Birliği üyesi olan Öksüzoğlu; Evli ve bir kız, bir erkek olmak üzere iki çocuk annesidir.
YAYIMLANMIŞ ESERLERİ :

"Sevgiler Günışığında" (Şiir)

Ağustos 1996 - Gaziantep Gürsel Yayınları

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 12

“Bahar Tomurcuğum” (Şiir)

Mart 1997 - Adana Aykırısanat Yayınları

“Yeşil Gözlerinde Kaybolan Dünya” (Düz yazı / Öykü / Şiir)

Eylül 1998 - Ankara Ürün Yayınları

1998 Moskova Kremlin Kitap Festivalinde 1.lık ödülü ile taçlanmıştır.

“Üşümüş Kar Taneleri” (Şiir)

Eylül 2007 – Gaziantep Sanko Holding Kültür Hizmeti Yayınları

Ahmet Tufan Şentürk Türk Şiirine Hizmet Ödülü kapsamında Seçici Kurul Özel Ödülüne layık görülmüştür.

“Güneş Yüzlü Çocuklar” (Öykü)

Eylül 2007 – Ankara Ürün Yayınları

“Düşler Sokağı” (Şiir)

Nisan 2008 – Ankara Ürün Yayınları

“Mitolojik Öykülerle Zodyak Kuşağı” (Felsefe)

Nisan 2008

“İnsanoğlunun Mitolojik Öyküsü” (Felsefe) Nisan 2008

ZAMANSIZ 13

“Zamansız” (Şiir)

Azerbaycan Vector Uluslar arası İlim ve Edebi Eserler Araştırma Merkezince yayımlanmıştır.

Temmuz 2008

“Hoşça kal Can Azerbaycan” (Şiir)

Azerbaycan Vector Uluslar arası İlim ve Edebi Eserler Araştırma Merkezince Azeri diline çeviri yapılmıştır.

Yayın aşamasında.

Internet’te Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi’nde Sari Çiğdem şiir Defteri’nde Şiirleri ve makaleleri yayınlanmaktadır.

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

EDEBİYAT DÜNYAMIZDAN HOŞ SEDALAR

Sevgili kadim dostum, pek muhterem Sn. Abdullah Satoğlu Beyefendinin 2. cildini çıkarmış olduğu “Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar” isimli bu kitap, derin araştırmalar sonucu doğmuş ve okuyucusu ile buluşmuştur. Kitapta 30 tanınmış edebiyat, fikir, kültür ve sanat adamının eserleri hakkında örneklemeler ve değerli bilgiler bulunmaktadır. Kitabın içinde yer alan bu değerli şahsiyetlerden tanıdığım ve usta kalem olarak adlettiğim bazı kalem arkadaşlarımı görmek beni son derece mutlu etti. Ayrıca kitaptan okuduğuma göre, kitabın basım aşamasında olduğu süreçte bazı değerli üstatlarımızın kitabı göremeden hayata veda ettiklerini öğrendim. İşte bu okuduğum satırlar yazımın ana başlığını “Edebiyat Dünyamızdan Hoş Vedalar” olarak koymama vesile oldu.

Ancak bana sorarsanız onlar şahsen aramızdan ayrılmış olsalar da, arkalarında bıraktıkları değerli eserleri ile daima gönüllerde yer alacaktır, yaşayacaktır. Kayseri’nin yetiştirdiği değerli gazeteci, şair, yazar, kültür ve folklor adamı araştırmacı, mümtaz insan Abdullah Satoğlu; “Edebiyat dünyamızdan Hoş Sedalar”

isimli bu kıymetli eserini son derece büyük bir titizlik içinde hazırlamış. Kitapta kimi anlatıyorsa, yazının baş sayfasına anlatılan kişinin fotoğrafını koymuş olması, kitabın daha kolay okunur ve anlaşılır olması bakımından kitaba ayrı bir ahenk katmış. Anlatılan portrelerde şiirlerinden seçilmiş örneklerle yer verilmesi, beraberinde yer alan yazılarda lirik bir hava estirmiş.

Anlatımlarında son derece sade, temiz ve arı bir dil kullanan Satoğlu, bu güzel çalışması ile, Türk Edebiyat Dünyasına son derece önemli bir eser kazandırmıştır.

Sevgili dostum, değerli kalem arkadaşım Abdullah Satoğlu’nun güzel kişiliği, her daim gülen yüzü, misafirperverliği, beyefendiliği, insani yönünün kuvvetliliği, duyarlı yüreği, sevgili ve saygılı davranışları ile çevresinde son derece sevilen ve sayılan bir insan olduğu gözle görülür bir gerçektir. Bu gerçek duruş, gelecek kuşaklara muhterem bir kişilik içinde eserlerini büyük bir özenle bırakacaktır.

Bu gönül dostunu, mana da ve madde ayrı ayrı tanımak lazımdır diye düşünüyorum. Manada tanımak için; şiirlerini okumak, zaten onun ruh âlemi içine girmek demek olduğundan pek zor değildir. Maddede tanımak için ise; bu kadar da zahmete gerek yok. Ne kadar faal, ne kadar hareketli, ne kadar atılgan olduğunu, bu meziyetleri kadar da insan sevgisi ile dolu olduğunu

KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!

ve dost olduğunu bilmeyen yoktur herhalde; çünkü o, bazen Yunus yüreğini taşır yüreğinde, bazen bir Evliya Çelebi olur yazılarında, bazen Molla Fenari olur aziz inancıyla, bazen de küçük bir çocuk olur yüzündeki gülüşüyle, ama her şeyden önce o Türk Edebiyat dünyasının ağabeyidir, kalemi kırılmaz güçlü ve muhterem bir edebiyatçıdır.

Birbirinden değerli birçok güzel esere imza atmış Satoğlu'nun bu kitabını okurken, ufkum ve gönlüm aydınlandı. İyi ki varsın, iyi ki yazıyorsun... Eline, yüreğine, gönlüne sağlık...

“Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar” Akçağ yayınlarında gün yüzü görmüş olup, 2. hamur kâğıda, ofset baskı tekniği kullanılarak 176 sayfadan oluşmaktadır.

“Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar” kitabını sizde okumak istiyorsanız; Tuna Cad. No:8/1 Kızılay adresinden ya da 0312. 432 17 98 numaralı telefonu arayarak temin edebilirsiniz.

BABA İLE OĞUL'UN KADERİ

Vatani görevini yapmak üzere, henüz yeni doğmuş olan oğlu Hakkı' yı ve çok sevdiği karısı Hacer'i bırakıp gitmek zorunda kalmıştı. Onları böyle bırakıp gitmek istemiyordu, ama çaresiz mecburdu. Çünkü vatan borcu namus borcu idi!

Mustafa; askerliğini doğuda yer alan, Şırnak ilinde yapacaktı. Yüreğinde bir sıkıntı sürekli onu boğuyor, neredeyse nefes alamayacak kadar daralıyordu. İlk günler çok zor geçiyordu. Ara sıra eşi ile oğlunun fotoğraflarına bakıp, bir çocuk gibi kendini avutuyordu. Oğlu Hakkı ve karısı Hacer gözünde tüter olmuştu. Sık sık mektup yazıyor, hasretini böyle dindirmeye çalışıyordu. Hele Hacer den mektup aldığı zamanlar, mektubu öpüyor, kokluyor, tekrar tekrar okuyordu. Hacer de Mustafa'dan gelecek bir mektup ümidi ile sürekli postacının yolunu gözler olmuştu. Kocasından gelen her mektup ta, adeta bir bayram çocuğu gibi seviniyordu. Mektubu okurken oğlu Hakkı'nın da dinlemesi için yüksek sesle okuyor sonra da oğlu ile konuşuyor, ona uzun uzun babasını anlatıyordu. Günler günleri, haftalar ayları kovaladı durdu. Sayılı gün geçmek bilmiyordu sanki.

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

1985 yılının soğuk ve çetin geçtiği bir kış günü, Cudi dağındaki teröristler için bir operasyon düzenlenmişti. Bu operasyonda Mustafa da yer alıyordu. Mustafa sanki şehit olacağını hissetmiş gibiydi. Kağıdı kalemi bir kez daha eline alıp, karısına ve oğluna bir mektup yazdı. Mektup öyle bir mektuptu ki, okuyanın yüreği yerinden kopuyordu adeta. Operasyona katılmadan önce, oğlu ile karısının fotoğraflarına bir kez daha bakıp, fotoğrafları cebine koydu.

Hacer o gece kâbus denecek kadar kötü bir rüya görmüştü. Sabah uyandığında; “Hayır olsun inşallah” diyerek rüyayı kötüye yormak istemedi. Sürekli kocasına dualar ediyor “Allah’ım onu sen koru.” diyordu.

Mustafa ise katıldığı operasyonda “Allah’ım eğer bana bir şey olursa, oğlumu ve karımı sana emanet ediyorum, senden başka kimsem yok, sen kudret sahibisin, yaratansın, onları koru yarabbi.” diyerek, karısı ve oğlu için sürekli dualar ediyordu. Atılan kurşunların ardı arkası kesilmiyordu. Kurşun sesleri Mustafa’nın kulağında tınılı bir ses oluşturmuştu sanki. Her geçen dakika da, ölüme biraz daha yaklaştığını hissediyor gibiydi. Zaten bu çatışmada, bu kurşun yağmurunun arasından sağ çıkabilmek mucize gibi bir şey olmalıydı. Ertesi gün Hacer’in kapısı acı acı çaldı. Hacer kapıyı açtığında, karşısında bir Jandarma ile rütbesini bilmediği bir asker duruyordu. Hacer o an anlamıştı sanki

-Mustafa’m! Mustafa’m! Ona bir şey mi oldu yoksa?” Diye sorabildi. Yüreğinde büyük bir acı vardı. Nedense bu acının adını bir türlü koyamıyordu. Kapıdaki Jandarma ve asker:

-Yok, Yok! Kocanıza bir şey olmadı. Feryat figan etmeyin lütfen, sadece sizi ona götürmek için geldik. Hemen hazırlanırsanız iyi olur!

Hacer hemencecik üzerine bir şeyler giydi, oğlunu da battaniyesine sarıp, askerlerle birlikte İl Jandarma’ya doğru yola çıktılar. Yol bir türlü bitmek bilmiyor, uzadıkça uzuyordu. Hacer yol boyunca oğluna sıkı sıkıya sarılıp ağladı. İl jandarmaya gelindiğinde Hacer’i yüksek rütbeli olduğunu düşündüğü, fakat kim olduğunu bilmediği bir asker karşıladı. Hacer’in sakinleşip, rahatlama için onunla konuşuyor, sorular soruyordu. Hacer ise; yöneltilen bu sorular karşısında, utana sıkıla cevaplar veriyordu. Bir an da tüm cesaretini toplayıp:

-Buraya neden getirildiğimi anlamadım, kimse bir şey söylemiyor, yoksa Mustafa’ma kötü bir şey mi oldu?”

Karşısında oturan asker bir Hacer’e, bir de kucağındaki bebeğe baktı. Sonra da başını önüne eğerek:

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

-Üzgünüm, gerçekten çok üzgünüm. Nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. Bunu söylemek benim için gerçekten çok zor. Bu gibi durumlarda ne yapılır, nasıl söylenir onu da bilemiyorum. Ne yapacaksınız kader işte. Takdir-i ilahi. Başın sağ olsun bacım! Duydukları karşısında adeta dünyası başına yıkılmıştı Hacer'in. Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor, göz yaşlarını tutamıyordu. Kapı çalındı ve bir asker selam vererek odaya girdi. Masaya bir paket bırakıp odadan dışarı çıktı. Masada oturan yüksek rütbeli asker, Hacer'e bir peçete uzattı. Ardından gelen paketi vererek:

-Kocanızın üzerinden çıkanlar ve özel eşyaları. Bir kaç şehidimiz daha oldu, hepsi için resmi bir tören düzenlenecek. Törende siz de bulunursunuz. Hacer; perişan bir haldeydi. İl Jandarma'ya ait resmi bir araç Hacer'i evine bıraktı. Yol boyunca kocasını ve birlikte yaşadıkları günleri düşündü. Geride bıraktıkları acı tatlı anıları, bir film şeridi gibi geçti gözünün önünden. Sonra oğlu Hakkı'yı düşündü. Onun babasız büyümesi içini acıtıyordu.

Bu zamanda nasıl bakacaktı ona tek başına? Şu saatten sonra oğluna hem ana, hem baba olacaktı. Oğluna sıkı sıkıya sarılıp, öpüp kokladı, bağrına basıp, hıçkırığa ağlamaya devam etti. Gözyaşları dinmek bilmiyordu bir türlü. Yüreği bu acıya dayanamıyordu. Evine gelir gelmez, kocasının üzerinden çıkan, özel

eşyalarının bulunduğu paketi açtı. Bir kaç kıyafeti, karısına ve çok sevdiği oğluna mektup yazdığı kalem, Hacer ile oğlu Hakkı'nın bulunduğu bir fotoğraf çıktı paketten. Hacer kocasının kıyafetlerini öpüp kokluyor, eşinin asker kıyafeti ile çektiği fotoğrafını eline alıp ağlıyordu. Ertesi gün cenaze töreni vardı ve kocası toprağa verilecekti. Hacer bunca acıya nasıl dayanacaktı?... Ya o her şeyden habersiz minicik yavrusu, hiç baba sevgisi tatmadan nasıl büyüyecekti?... Hacer çok çaresiz ve yalnızdı...Allah'tan gelen bu ölümü kabullenmekte çok zorlanmıştı. Yüreği yangın yerinin küllerine dönmüştü. Adeta kolu kanadı kırılmış, oğlu ile bu dünya da yapayalnız kalmıştı. Şu an da tek varlığı oğlu idi. Hiç değilse onun için ayakta kalmalı, en azından kendine daha iyi bakmalıydı.

Cenaze töreni olmuş bitmiş, Mustafa'sını ebedi yolculuğuna uğurlamıştı. Bu onun hayatındaki en acı günüydü. Bu acı yüreğine kor olup düşmüştü. Cenaze töreni sonrası evine geldiğinde, postacı eşinin ona şehit olmadan önce yazdığı mektubu getirdi. Hacer mektubu okudukça yüreğindeki yangın daha da büyüyordu. Sürekli ağlıyor, kendini ağlamaktan geri koyamıyordu. Gözleri neredeyse fal taşı gibi şişmiş ve kıpkırmızı olmuştu. Bu acıya nasıl direnecekti bilmiyordu. Onsuz [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 22

bu hayatın yükünü bir başına nasıl taşıyacaktı?... Dahası çok sevdiği kocası, Mustafa'sı olmadan nasıl yaşayacaktı?... Düşündükçe çıldıracak gibi oluyor, üzerine çöreklenen bu sıkıntıdan bir türlü kendini kurtaramıyordu. Her geçen günün bu acıyı hafifleteceği bir gerçektir. Ama asıl önemlisi, bu günler nasıl geçecekti?... Hacer, minicik oğlu Hakkı ile bu acımasız dünyanın ağır yükünü kaldırabilecek miydi?...

Günler haftaları, haftalar ayları, aylar yılları kovalamış. Zorlu geçen 19 yılın ardından Hakkı büyümüş genç, yağız bir delikanlı olmuştu. Tek şey hariç, her geçen gün onlardan çok şey götürmüştü; o da kocası Mustafa'nın acısı, bu gün gibi yüreğinin orta yerinde duruyordu Hacer'in. Tek yaşama gücü, mutluluğu, her şeyi, canı-ciğeri, oğlu Hakkı idi. Hayatını ona adanmış, onun mutluluğu ve okuması için adeta saçlarını süpürge yapmıştı. Hayatın getirdiği acımasız ve ağır yaşam koşulları, onları sefaletin ve yoksulluğun içinde yoğurmuştu. Gün ne getirdiyse onunla avundular. Bir gün buldularsa, bir gün bulamadan gün geçirdiler.

Hacer kocasından bağlanan şehit maaşıyla kıt kanaat geçiniyordu. Bu nedenle küçük bir iş yerinde temizlik işçisi olarak işe girmiş, burada az bir maaşla çalışıyordu. Oğlu ise; ancak liseyi bitirebilmiş, girmiş olduğu üniversite sınavını kazanamamıştı. Hacer bu duruma çok üzülüyor, oğlu üzülmesin diye ona belli

ZAMANSIZ 23

etmemeye çalışıyor ve sürekli ona moral veriyordu. Ne de olsa, oğlu onun dünyada ki her şeyi, kıymetlisi, tek varlığı ve tek yaşama gücüydü.

Günlerden bir gün Hakkı'ya asker ocağından çağrı mektubu geldi. Hakkı üniversite sınavını kazanamadığı için, askerliğini yapıp aradan çıkartmak istiyordu. Annesi ile bu durumu konuştu, fakat annesi bu duruma her ne kadar karşı geldiyse, Hakkı annesini dinlemek istemedi. Çünkü çalışmak, annesine yardımcı olmak istiyordu. Evde boş boş oturmak çok ağırına gidiyordu, lakin hangi iş yerine başvuruda bulunduyorsa işe alınmamıştı.

Bu durum Hakkı'nın moralini iyice bozmuştu. Her şey üst üste geliyor, bütün aksilikler bir an da yaşanıyordu. Her ne kadar Hacer oğlunu ikna etmek için uğraşsa da, sonuç olumsuz oluyordu. Hakkı asker olup, vatani görevini yapmak, vatan borcunu ödemek istiyordu. Bu konuda annesinin sözünü dinlememiş, kararını çoktan vermişti bile.

Nihayet Hakkı'nın ana ocağından ayrılıp, asker ocağına gideceği gün gelmişti. Acemi birliğini Manisa Kırkağaç'da yapacaktı. Asker olmanın verdiği gurur ve heyecanla, gözü yaşlı annesinin elini öpüp, hayır dualarını alarak yola çıktı.

Hacer oğlundan ayrı kalmanın acısını, yüreğinin taa orta yerinde hissediyordu. Oğlu için sürekli Allah'a **KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

ZAMANSIZ 24

dualar ediyor, sık sık oğluna mektup yazıyordu. Aldığı her mektupta derin bir “ohh” çekip, biraz olsun yüreğindeki sızıyı dindirmeye çalışıyordu. Bir yandan Hakkı’nın asker kıyafeti ile çektirip, kendisine gönderdiği fotoğrafa bakıyor, bir yandan da mektubu okurken gözyaşlarını tutamıyordu. Oğlunun kokusunu hissetmek için, mektubu öpüp kokluyor ve fotoğrafı baş yastığının altına koyup, öylece uykuya dalıyordu. Bu ona çok huzur veriyordu.

Hakkı acemi birliğini bitirmiş, annesinin yanına dönmüştü. Ana ile oğul uzun uzun sarılıp, hasret giderdiler. Hacer sağ salim oğluna kavuştuğu için çok mutluydu. Ne de olsa kaygıları, onca endişesi boşa çıkmıştı. Hakkı’da annesini çok özlemişti. Askerlik anılarını annesine anlatarak, hasret gidermeye çalışıyordu. Bu kısa izin dönemindeki bütün gününü, çok sevdiği annesi ve arkadaşları ile geçirmişti.

Güzel günler su gibi geçmiş, Hakkı’nın usta birliğine gitme vakti gelmişti. Yalnız bir sorun vardı, Hakkı usta birliğine Şırnak’a gidecekti. Oğlunun Şırnak’a gitmesinden dolayı, Hacer’in yüreğine bir sıkıntı gölü dolu vermişti. Yüreği neredeyse nefes bile alamayacak kadar daralıyor, boğuluyordu. Gece olunca uyumak için girdiği yatağında, bir türlü gözüne uyku girmiyor, sabahlara kadar sürekli oğlunu ve şehit verdiği kocasını düşünüyordu.

ZAMANSIZ 25

Uyuduğunda ise; kabus denilecek kadar kötü rüyalar görüyordu. Ne de olsa, kocası Mustafa’da Şırnak’ta askerliğini yaparken şehit düşmüştü. Oğlunun da babası ile aynı kaderi yaşamasını istemiyordu. Bu düşünce Hacer’i çok korkutuyordu. Hacer bunları düşündükçe daha da bir fenalaşıyor, yüreğinde sönen yangın, adeta yeniden alevleniyor, içini yakıyordu.

Çok mutsuzdu, çünkü çok sevdiği, tek yaşama gücü olan oğlundan yine ayrılacaktı. Üstelik bir de, kocasını şehit verdiği topraklara gönderecekti oğlunu. Sonunda ayrılık günü gelip kapıya dayanmıştı. Oğlunun acısı şimdiden çöreklenmişti yüreğine.

Hacer oğlunu otobüs terminalinde yolcu edip uğurlarken, hem acı acı ağlıyor hem de onu bir daha göremeyecekmiş gibi sıkı sıkıya sarılıyor, onu bırakmak istemiyordu. Hacer’in bu denli ağlaması, Hakkı’yı çok üzüyor, annesinin daha fazla gözyaşı dökmemesi için, ona moral vermeye çalışıyordu. Ancak Hacer, yüreğinde yeniden alevlenen bu yangına dur diyemiyordu. Sanki bu acıyı kocası Mustafa’yı şehit verdiği de, yıllar önce bir kez daha yaşamıştı. Bu nedenle olmalı ki; aynı acıyı bir kez daha yaşayacak gücü yoktu.

Hakkı otobüse binip, Şırnak’a doğru yol almaya başlamıştı. Hacer ise; gözyaşları içinde, oğlunun

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 26

arkasından uzun uzun el sallayıp, dualar okudu. Günler geçmek bilmiyordu.

Her geçen gün, yüreğindeki sıkıntı biraz daha büyüyor, neredeyse nefes almak ta bile zorlanır hale geliyordu. Kendince dualar okuyup, Euzu besmele çekip, rahatlamaya çalışıyordu. Oğlundan gelen her mektup ta derinden bir “ohh” çekip, Allah’a şükreliyordu. Hakkı annesine yazdığı bu mektubunda, okuyanın içini sızlatan ve yürek dağlayan bir şiirle mektubunu bitirmişti. ŞEHİTLER ÖLMEZ Kİ, ÖLMEZ Kİ ANNE!!

“Anne bu bir ayrılık değil kavuşma
Bir oğlun babasına kavuşması gibi bir şey
Sen demez miydin ki, benim oğlum büyüyecek,
Askere gidecek
Aslanlar gibi vatanını bekleyecek
Vakit geldi, gidiyorum anne vatanı beklemeye
Anne ağlarsan sadece sevinçten ağla

Ancak böyle dayanırım gözyaşlarına
Dün gece nöbetteydim
Gece ilk defa bu kadar güzel ve anlamlıydı
Vatanı bekliyordum
Sen rahat uyu anne
Gözün arkada kalmasın anne
Eğer büyük görev gelirse vatan için can verirsem
Gözyaşların hüzünden değil,

ZAMANSIZ 27

Sevinçten gururdan olsun anne
Şehitler ölmez ki, ölmez ki anne”

Oğlun Hakkı

Hacer mektubu okuduktan sonra: “Hakkı’mın kokusu var bu mektup ta” diyerek öpüp kokluyor, bağrına basıyordu. Nedense gelen her mektuptan sonra bile, Hacer’in içindeki sıkıntı geçmek bilmiyordu. Sanki kalbine bir bıçak saplanmış gibiydi. Öyle ki; oğlundan aldığı mektuplar bile, bu sıkıntıyı geçirmiyordu.

Yağmur çisil çisil yağıyordu. Adeta mavi gök eriyor, bahar oluyordu. Toprak kokusu güllerle buluşmuştu. Oysaki mevsim henüz yaz’dı. Daha dün’e kadar güneş durduğu yerden ayrılmadan, yerküreyi sıcacık sarıyordu. Yol kenarındaki ağaçlar ise; aralıklı olarak asker gibi dizilmiş doğayı seyrediyordu. Birden bire bardaktan boşanırcasına yağmurun böyle yağmasına bir anlam verememişti Hacer.

Penceresinin önünde durup, dışarıda yağan yağmuru seyretmeye başladı. Uzun bir süre, yağan yağmurun penceresinin camına vurarak yere düşmesini seyretti. Sonra aklına, kocası Mustafa’nın şehit haberini aldığı gün geldi. O gün de böylesine deli bir yağmur yağmıştı ve hava çok soğuktu. Hacer’in gözlerinden iki damla yaş süzülürdü yanaklarına.

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 28

Birden bire akılına oğlu Hakkı geldi. Uzun uzun oğlunu düşündü. Koynundan oğlunun fotoğrafını çıkartıp, onu sevdi ve oğlu ile konuştu.

Tam o sırada kapı çaldı. Hacer kapının çalması ile birlikte kendine geldi. Başındaki eşarbını düzelterip, fotoğrafı yeniden koynuna koydu ve kapıyı açtı. Karşısında bir jandarma eri ile, rütbesini bilmediği bir asker duruyordu. Hacer sanki yıllar önce yaşadığı o anı, yeniden yaşıyor gibiydi. Gözleri yine yaşla dolmuştu. Ağlamamak için kendini ne kadar tutmak istiyorsa, gözyaşları da o kadar sel olup akıyordu. Ancak kapısındaki askerler daha hiç bir söz söylemeden, onların yüzüne bakıp:

-Biliyorum, oğlum da şehit oldu değil mi? O da babası gibi bu vatan uğruna gözünü kırpmadan canını feda etti. Askerler ne yapacaklarını, ne diyeceklerini bilmez bir haldeydiler. Sadece askerlerden biri:

-Başınız sağ olsun anacığım. Takdir-i ilahi. Bu cennet vatana hepimiz can kurban. Oğlunuz Allah'ın sevgili kuluymuş ki; şehitlik mertebesi ile onurlandırıldı. İnanın bana, diyecek bir söz bulamıyorum. Hacer son derece sakin ve metanetliydi. İçindeki bu anlamsız sıkıntının artık adını koyabiliyordu. Beyninde şimşekler çakıyor, bağrına taş basıyordu. Oysaki kocası Mustafa'nın şehit haberini aldığı anda, bu kadar metanetli ve sakin olamamış, gözyaşları içinde feryat figan etmişti.

ZAMANSIZ 29

Askerler hiç bir şey söyleyemiyor, ne yapacaklarını bilmez bir halde, kapıda öylece

Hacer'i izliyorlardı. Hacer ise ağıt yakar gibiydi, yüreğinde ne varsa tek tek söylüyor ve ağlıyordu. Ama nafiye, giden geri gelmiyordu. Bir an askerlere bakara:

-Benim Hakkı'm babasının oğluydu. İçimde hep bir sıkıntı vardı zaten. Demek bunun içinmiş, demek Hakkı'mın ölüm haberini alacakmışım da ondanmış. Rabbim sizin acınızı sevdiklerinize göstermesin. Bu acı hiç bir şeye benzemiyor, yürek yakıyor evladım. Koynundan oğlunun fotoğrafını çıkartıp uzun uzun baktı. Sonra da:

-Sen de beni yalnız bıraktın oğlum. Tek dalımdın, canımdın, umudumdun. Yaşama sevincimdin, mutluluğumdun. Şehit karısıydım, bir de şehit anası oldum. Babanın ölüm haberini aldığım gün de böyle yağmur yağıyordu, senin ölüm haberini aldığım gün de yağmur yağıyor. Bu yağmur gibi, Allah rahmetinizi bol etsin. Mezarınız nur'la dolsun, Bu nasıl bir kadermiş böyle ki, baba oğul aynı kaderi yaşadınız.

14. 07. 2006 /

ANKARA

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 30

ERTELENMİŞ DÜŞLER'İN ŞAİRİ ŞEVKİ DİNÇAL

Senden başka yar bilmem ömür boyu gözüme
Bak de yeter bakarım başım gözüm üstüne
İster aşk denizine ister hicran gölüne
Ak de yeter akarım başım gözüm üstüne

Türk şiirinde bir usta isim Şevki Dinçal. O şiirlerine yüreğini akıtmış, şiirlerini sevgisi ile damıtmış bir şair. Şiirleri ile olduğu kadar, son derece enteresan yaşamı ile de dikkatleri üzerine çekmektedir.

1952 Sivas / Sarkışla doğumlu olan şairimizin, çocukluk yaşamı sokaklarda geçmiş. Bir sokak çocuğu olarak büyüyen ve hayatına kendi elleri ile yön veren, yaşamı herkese ibret olacak bir usta isim. Polis Akademisi'nden 1973 yılında mezun olarak İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde komiser yardımcısı olarak göreve başlamış. İzmir-Şanlıurfa-Ankara ve Bursa illerinde Emniyetin çeşitli kademelerinde görev yapmış. 1997-1999 yılları arasında 2 yıl Bilecik İl Emniyet Müdürü olarak çalışmış. Yurt dışında mesleği ile ilgili olarak çeşitli kurs ve seminerlere katılıp, ülkesi için özveri ile çalışıp büyük başarılar göstermiş. Halen Emniyet Genel Müdürlüğü emrinde üst düzey görevini

ZAMANSIZ 31

Emniyet Müdürü olarak sürdürmekte, evli ve 1 erkek çocuk babasıdır.

“Ertelenmiş Düşler” şairin en çok ses getiren kitaplarından biridir. O büyük bir ustalıkla kaleme aldığı şiirlerini sevgi ile yoğuruyor, aşk ile dokuyor. Kısacası Şevki Dinçal şiiri iyi biliyor.

“Ertelenmiş Düşler” isimli kitabından, sayfa 60
“Mutluluk” isimli şiirinden.

Tenine kaç çiçek esansı sinmiş
Kokladıkça sarhoşluğum ondandır
Kaç mehtap sevgiyle aşk ile inmiş
Mutluluk yüzüne baktığım andır.

Türk şiirinin beyefendi ismi Şevki Dinçal, yaşamında elde ettiği başarılar kadar, şiirde de son derece başarılı bir isimdir. Yalın dizeleri sevgi, dostluk, barış, özgürlük, doğa izleklerini oluşturuyor. Öznel, güncel olaylar içtenlikle işlenmiş şiirlerinde. Duygular geniş bir yelpazede, bir bir gün ışığına çıkıyor. O şiiri iyi biliyor, güzel nakşediyor kalemiiyle. Yer yer karamsar, yer yer iyimser, boyun eğen, kimi kez başkaldıran şiirlerde her şey sevgi için. Beklenti, düş kırıklığı, özlemlerin dile

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 32

getirilişinde; anılarında, özdeyişlerinde çok şeyin yalan, yalnızca sevginin gerçek olduğunu düşünerek, kapılarınızı karamsarlığa kapatıp sevgiye açıyorsunuz.

“Ben Seni Sevdim Ya” diyen şairimizin bir diğer kitabının adı. Şiirin evreninde dolaşmak ve şiirin içinde yer almak, birbirine çok yakın anlamlar taşıyan iki cümle. Şevki Dinçal için söylenebilecek sözcüklerin en güzelleridir. Çünkü şiirin evrenine ulaşmak için şiirin içinde olmak gerekir. Şairimiz tam isabetli bir noktadadır. Şiirin teması ağırlıklı olarak sevgi, aşk, insan ve doğadır. Sevgi deyince şairde, her türlü sevgi yüreğinde saklıdır ve sevgiyle doludur. Onun aşkı Yunus aşkı gibi yüksek ve derindendir. Suyu, yağmura, insana, sanata, doğaya, arkadaşına. Çiçekten böceğe her türlü aşk vardır şiirlerinde. Yani aşk yelpazesi çok geniştir.

“Ben Seni Sevdim Ya” isimli kitabından, sayfa 7

“Ben Seni Sevdim Ya” isimli şiirinden.

Ben seni sevdim ya ötesi yalan
Bilmesen ne olur bilsen ne olur
Alıştı gözlerim akan yaşlara
Silmesen ne olur silsen ne olur

Şiirlerinde yalın Türkçenin mis gibi kokuları
tutmekte. Arı saf bir şiir dili var. Anlaşılır sözcükler ile

ZAMANSIZ 33

şiirler daha da bir güzelleşmiş durumda. O’nun şiirlerini okuyan herkes kendisinden bir parça bulur. O şiirleriyle, anlaşmazlıkla şiirin şiir olacağını savunanlara da yanıt vermiş oluyor. Doğanın kanunu olan aşkı, insanı giz tutarak sözcüklerde nasıl anlatabilir. Şair o az dille bilinen sözcüklerle ancak anlatılır. O Türk şiirine mührünü basmış usta bir kalem, usta bir şair...

“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” şairimizin bir diğer kitabı. Adeta kelimelerle vals yapan, sözcükler arasında ustalıkla köprü oluşturan ve şiirlerine bir mimar edasıyla hükmeden bir şairle karşı karşıyayız. O ne büyük ustalıktır ki; yer yer şiirlerinde sevgiyi sunarken okuyucularına, yer yer bir an da köpürüp kızan bir sevgili olabiliyor. Bu ne büyük bir şiir aşkıdır ki; sevdiklerini şiirlerine konu edebiliyor. Öyle ki oğlu için yazmış olduğu “Sorma Bana Oğlum” isimli şiir bunun için en büyük örnektir.

“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” isimli kitabından, sayfa 154,155,156

“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” isimli şiirinden.

Ben seni hep iki kişilik sevdim
Düşlerimiz ayrı olsa da gecelerimiz birdi
Gök kubbenin yıldızları altında

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 34

Aynı havayı soluyor aynı sulardan içiyorduk
Aynı zaman içinden birlikte geçiyorduk
Hayalinle yatıyor seninle uyuyordum
Aşkımın ötesinden sesini duyuyordum
O ses ki sen uzakta olsan bile yüreğime yakın kaldı
Mutluluğun yolunda
Ben seni hep iki kişilik sevdim

"Söz uçar yazı kalır" demiş atalarımız. Kitap, yazılı bir kaynaktır. Sözle söyledikleriniz unutulabilir, belki hatırlanmaz bile. Ancak, yazılanlar kalıcıdır. Kitap gelecek kuşaklara bırakılabilecek en büyük mirastır bir yazar için. Bundan bin yıl sonra bile bir kitap şairinin adını yaşatır. Çünkü şairler yaşadıkları çağın en büyük tanığıdır. Şevki Dinçal'da çağının en büyük tanığı olarak, geleceğe çok nadide eserler bırakacak bir usta isimdir.

“Aşk Ve Ötesi” Şairimizin bir diğer yapıtının adıdır. Daha önce yukarıda da belirttiğim gibi, aşkı şiirlerine ilmek ilmek dokumuş bir isim Şevki Dinçal. Satır aralarına gizlediği yaşamı onun şiirlerine ışık tutmuş, yol gösterici bir rehberi olmuş. Onca yaşadıklarına rağmen hayata sıkı sıkıya bağlanmış. Her daim hayatta yaşadıklarını kaleme alarak, büyük incelik ve ustalıkla şiire aktarmış.

ZAMANSIZ 35

“Aşk Ve Ötesi” isimli kitabından, sayfa 100
“Ömrü Yoksa Bu Aşkın” isimli şiirinden.

Gece gündüz demeden seni düşünüyorum
Öyle çaresizim ki gönül şaşkın göz şaşkın
Ya gel bitsin hasretim ya da bırak ne olur
Koparılmış gül kadar ömrü yoksa bu aşkın

Hatta ülkemizde okuyan insanımızdan çok yazan insanımızın var olduğunu biliyoruz. Hatta öyle bir toplum olduk ki, okumadan yazar çoğunluğu sağlayan bir toplumda yaşıyoruz. Ancak bu çoğunluk içinde şair ve yazar olarak adını duyurabilmek, gelecek kuşaklara kalıcı eserler bırakabilmek çok zor bir durum. Ne var ki, Şevki Dinçal beyefendi bu zoru çoktan aşmış ve adını Türk Şiirine kabul ettirmiş, kitapları ile gelecek nesillere güzel şiirler bırakabilecek bir şairimizdir.

“Sessiz Sesim” Şevki Dinçal beyefendinin, şiirde ben de varım dediği kitaplarından birinin adıdır. Bu kitabı okurken şiirin ruhani derinliklerinde kaybolmamak mümkün mü?Gönül çağlayanından akıp gelen aşk, sevgi ve her temadaki şiirleri o kadar sıcak ve gizemli ki...O’nu okurken duygu dolu, esrarlı içli aleminin deruni ufuklarında seyrana dalıyor insan. Şair adeta tüm ruhunu şiirlerine dökmüş, yüreğindeki haykırıları

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 36

okuyucularına sunmuş. Bu kitapta topladığı şiirlerinde dikkatimi çeken bir diğer unsur da, hece ölçüsü ve serbest vezinle yazılmış şiirlerini aynı kitapta toplamış olması idi. Şiirsel yolculukta farklı boyutlara ulaştırıyor okuyucularını. İnanıyorum ki dizelerin sıralanışındaki ahenk ve akış, sizi gözlerinizi kırpmadan devama zorlayacaktır...

“Sessiz Sesim” isimli kitabından, sayfa 125
“Yağmurlar Dursun Sözünde” isimli şiirinden.

Yağmurlar son defa dursun sözünde
Sevgi toprağında çatlasın tohum
Benim için bir kez yansın özünde
Açılan güllerden dem alsın ruhum

Şevki Dinçal beyefendi, yaşadıklarının gölgesinde kalmayıp, kendisi nereye giderse gölgeyi o tarafa yönlendirmiş bir isimdir. Belki de şiirde bu kadar başarılı olmasının sırrı da bu olsa gerek. Çünkü o yaşıyor, yaşadıklarını ilmek ilmek dokuyup şiirle buluşturuyor, sonra da okuyucularına sunuyor. Her şeyden önce büyük bir yürek taşıyor ve o yürek şairimize bu güzel dizeleri yazdırıyor.

“Arayış” diyen şairimiz, bir solukta okunan şiirleri ile başarılı bir yapıt sergiliyor okuyucularına.. Şiirlerinde sevgi ne kadar ağır basarsa, o kadar da duygu çiçekleri

ZAMANSIZ 37

gönül bahçesinde açar. Günleri şiire gebe... Şevki Dinçal, şiiri bir arayış içinde olan ve şiirle iletişim kurmak, yaklaşmak, bir şefkat yüreğiyle sığınmak, ısınmak istiyor. Ne kadar güzel...Şiirlerinde bir beklenti, sevgiyi, barışı, nefretten uzak kalmayı yeğliyor, daha doğrusu sevgi görüşünün ürünlerini buluyoruz bu kitabında. Bu görüş çok net çıkıyor karşımıza. Hiç zorlanmadan dizeleri yerli yerinde oturtuyor. Hiç sınır tanımadan özgürce dolaşıyor şiir. Yalın, süs-müs yok, duygu dolu dizeler...

“Arayış” isimli kitabından, sayfa 11
“Arayış” isimli şiirinden.

Duydum beni çağıran mutluluğun sesini
Yol yürüdüm iz sürdüm hissettim nefesini
Sevgi şölenlerinde nice aşkla tanıştım
Sabrım o sonsuzluğun kaldırdı peçesini

Sevgili Dinçal; şiiri iyi biliyor. Kendine özgü ve hayat yaşamı içinde sevgi taşıyıcısı oluyor. Yer yer şiirlerinde duygusallığından umutsuzluğa kapılıyor, karamsarlığıyla karşı karşıya kalıyor. Ölü bir beden ya da bir iskelet oluyor. Ama yine de ümidini kaybetmiyor. Genelde sevgiyle nakşediyor şiirlerini. Belli bir başarı
[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 38

çizgisine ulaşmış olması, bize bundan sonra ki çalışmalarının daha da farklı olacağı hakkında umut veriyor...

“Hüzün Sokağında Aşk” sevgili kalem arkadaşım Şevki Dinçal beyefendinin en farklı, göze çarpan yapıtlarından biridir diyebilirim. Bu kitabında her kıta arasına bir motif döşemesi yapılmış, okuyucunun ruha olduğu kadar, göz zevkine de hitap edilmiş... Bilirsiniz ki; bir şairin bütün şiirleri aynı düzeyde olamaz. Bir kitabı bazı şiirler kurtarır; çünkü şair sanatçılık damgasını asıl o şiirlere vurmuştur. Şevki Dinçal beyefendi de; duygulu, içten bir insan ve şair arkadaşımızdır. Onu yakinen tanıyor olmam bana bu satırları yazarken hiç zorlamaya düşmeden yazmama vesile oluyor. Şiirleri umut veriyor ve her an yeni, özgün ürünler doğuracağına inanıyorum... “Hüzün Sokağında Aşk” isimli kitabından, sayfa 37

Ey hayaller ötesi ey zamanlar öncesi
Senin adınla dolu artık gönül güncesi
Kim bilir sen de bir gün sevmeyi öğrenirsin
Senin de yüreğinden duyulur aşkın sesi

Şiir dostum, sevgili arkadaşım Şevki Dinçal beyefendinin kaleme aldığı şiirlerinde, arı, duru ve yoğun duygular içinde kaleme alınmış olması, her insanın iç dünyasında tezahür edebilen acılar, özlemler, arayışlar,

ZAMANSIZ 39

haykırıışlar, baş kaldırılar göze çarpmakta. Şiirlerinde estetik ve mesaj önemli yer tutmakta. Her insanın yaşayabileceği, hayallerin ve yaşadığı hayat kesitlerinden pasajlar bulmak mümkün. Zaten şiirin kalitesi halkımızın anlayacağı nitelikte olanıdır. Şairimiz de bu dili şiirde ustaca kullanmış. Bu çalışmalarının devamı daha da kalitede eserler çıkartacağının bir işaretidir...

“Mevlanaca” şairin tasavvuf alanında gezinti yaptıran, son derece güzel şiirlerinin toplandığı kitabının adıdır. Güzel gören, güzel düşünür, güzel yazarmış. Şevki Dinçal da güzellikleri görüp, düşünmüş ve ustaca kaleme almış bir şairimizdir...

Bazı insanlar vardır; uzun yaşamak için değil, doğru yaşamak için çalışıp çabalarlar. Bazı insanlar vardır; başkaları ile ilgilenir, çok kısa zamanda dost bulur, dost kazanır. Bazıları da; başkalarının kendisi ile ilgilenmesini bekler ve hayatı boyunca dost bulamaz. Bunları yazmakla nereye varmak istediğimi, ne demek istediğimi, Şevki Dinçal beyefendiyi benden daha iyi tanıyanlar gayet basit anlamışlardır diye düşünüyorum. İyilik, doğruluk, dost kazanmak, mertlik, kadir bilirlilik ve alçak gönüllülük meziyetlerine şiir kitapları ile doğru yaşamak için çalışıp çabaladığını da bizlere göstermiştir.

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 40

“Mevlanaca” isimli kitabı ile; sevgi ekmiş, sevgi biçmiş adeta...

“Mevlanaca” isimli kitabından, sayfa 45

“Mevlanaca” isimli şiirinden.

Şu hayatın gözlerine
Bak bakalım Mevlana'ca
Bin ırmağın suyu ol da
Ak bakalım Mevlana'ca

Bu gönül dostunu, mana da ve madde de ayrı ayrı tanımak lazımdır. Mana da tanımak için; şiirlerini okumak, zaten onun ruh alemi içine girmek demek olduğundan pek de zor değildir.

Madde de tanımak için ise; bu kadar da zahmete gerek yok. Ne kadar faal, ne kadar hareketli, ne kadar atılğan olduğunu, bu meziyetleri kadar da insan sevgisi ile dolu olduğunu ve dost olduğunu bilmeyen yoktur herhalde. Hele ki Mevlana üzerine yazılmış bu kadar şiirlerinden sonra ne denilebilir ki!...

“Yokluğa Adanmış Aşk” şairin Eylül 2008 de gün yüzü görmüş bir diğer kitabı. Şiir; insan ve onun içinde yer aldığı toplumun sürekli beslediği, geliştirdiği, birikimlerini kuşaktan kuşağa aktardığı bir sevgi dağarcığı, bir sevgi seli, bir iletişim aracıdır. İnsanlar arasında sevgiyi en güzel anlatan; söz olursa şiir, nağme

ZAMANSIZ 41

olursa şarkıdır. Gerçeğin ta kendisi ve evrenseldir. Güzelliği, sevgiyi simgeleyen en etkili iletişim aracıdır şiir. Bu aracı en güzel şekilde kullanan Şevki Dinçal beyefendi ise; aşk' a dair neler adamamış ki şiirlerinde?... Kendini şiir dünyasına kabul ettirmiş bu usta isim; şiirlerinde neyi konu ediyorsa, okuyucusunun o konunun derinliklerinde adeta kayboluşuna zemin hazırlıyor olması da dikkat çekici bir diğer unsurdur. Şiirin tadını okuyucusuna öyle tattırıyor ki, okuyucu şiirlerinden vazgeçemiyor. Şiir tadını zedelemeyen, serbest ve hece vezniyle harmanladığı şiir kitabında kendi mesajını veriyor okuyucuya sevgili Dinçal. Zaten şiir mesaj demektir... İyi veya kötü mesaj...

“Yokluğa Adanmış Aşk” isimli kitabından, sayfa 122,123

“Yokluğa Adanmış Aşk ” isimli şiirinden.

Ah benim dalgın gönlüm
Dağınık duygularda arama yarını
Rengi ıslak bakışlarla
taşımaz kendini uzağa gözler
Hep aynı düşmez
güne zamanın gölgesinde
Suskunluğu giyinse de
dilde eğlenmez sözler

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 42

Şevki Dinçal... Aşk şairi.
Şevki Dinçal... Mevlana şairi.
Şevki Dinçal... Arayışların şairi.
Şevki Dinçal... Ertelenmiş düşlerin şairi.
Şevki Dinçal... Sessiz seslerin şairi.

Daha başka ne söylenebilir ki onun için.... Onu tanımaktan son derece gurur duyduğum sevgili kalem arkadaşımın bu güne kadar yayımlanmış yapıtları ise şunlardır:

Şiir Kitapları
Sır Defteri
Sır Değil Artık
Damladan Deryaya
Rubailer
Ertelenmiş Düşler
Arayış
Aşk ve Ötesi
Sessiz Sesim
Hüzün Sokağında Aşk
Melekler Aşk Acısı Çeker mi
Ben Seni Sevdim Ya
Ben Seni İki Kişilik Sevdim
Mevlanaca
Güncel Anı
İçimizdeki Yarın

ZAMANSIZ 43

KAMBUR FATMA

Güneydoğudaki bir şehrin, küçük ve şirin bir mahallesiydi burası. İnsanların birbirine yardım ettiği, güzel ilişkilerin kurulduğu, büyüğün küçüğü sevdiği, küçüğün büyüğü saydığı güzel bir mahalleydi. Komşuluk ilişkileri öyle güzeldi ki; sanki bir aile gibiydi mahalle halkı. Herkes birbirinin derdine koşar, yardımcı olurdu.

Bu mahalle de yaşayan, gerçekte de kambur olan, ve adını sırtındaki kamburundan alan, kambur Fatma adında yaşlı, hiç evlenmemiş ve kimsesiz bir hanım yaşardı.

Bu hanımla mahallede ki tüm çocuklar dalga geçer, alay ederlerdi. Mahallenin bir başından diğer başına kadar taş atarak kovalar, sonra da Kambur Fatma'nın canını acıtarak onu hırpalarlardı. Kambur Fatma bu duruma çok üzülse de bir şey demez, olanları çocukluklarına verirdi. Yalnız mahallede Hatice adında öyle bir kadın vardı ki; o kambur Fatma'yı hiç sevmez onu her gördüğünde yüzüne tükürür, kamburuyla dalga geçer ve alay ederdi. Çocuğunu da bu konuda sıkı sıkıya tembih eder, onunla dalga geçmesini söylerdi. Oğlu Hasan da annesinin sözünü dinleyerek arkadaşlarını

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 44

etkileyip, kambur Fatma ile aşağılayıcı davranışlarda bulunurlardı.

Mahalleli Hatice'ye her ne kadar kambur Fatma'ya böyle davranmaması gerektiğini söylese de, o buna aldırış etmez alaycı tavırlarıyla komşularını hiçe sayıp, yine bildiğini okurdu. Kambur Fatma'nın ihtiyaçları ise mahalleli tarafından karşılanır, ona olan sevgilerini gösterirlerdi.

Günler günleri, kovaladı durdu. Aradan epey bir zaman geçti. Gel zaman git zaman, kambur Fatma ile dalga geçip, yüzüne tüküren Hatice hastalanıp, yatağa düştü. Çok acılar çekiyordu. Ağrıları yüzünden nefes bile alamaz hale gelmişti. Hatice'nin kocası Mahmut, sonunda Hatice'yi şehirdeki hastaneye götürdü. Röntgen filmleri çekildi, kan ve idrar tahlilleri yapıldı. Sonuç itibari ile Hatice böbrek yetmezliğinden dolayı son derece acı içinde kıvranıyordu. Acilen uygun bir böbreğe ihtiyacı vardı. Yoksa belli bir zaman sonra böbrek iflas edecekti. Hatice ölümün o soğuk nefesini hissetmeye başlamıştı bile. Hatice'nin kocası Mahmut, karısının çektiği acılara dayanamıyordu. Gün geçtikçe gözlerinin önünde karısı eriyip bitiyor ve Mahmut hiç bir şey yapamıyordu. Çünkü karısına böbreğini vermek istemiş fakat doktorlar çıkan tahlil sonuçlarının uygun olmadığını belirtmişlerdi.

ZAMANSIZ 45

Mahmut mahalledeki komşularına uygun bir böbrek aradıklarını, bulunmadığı takdirde karısının öleceğini söylemişti. Ne var ki; kim böbreğini vermek istediye sonuçlar negatif çıkıyordu. Mahmut'un ümidi iyice azalmıştı. Hatice ise dinmek bilmeyen acılar içinde kıvranıp duruyordu. Hatice acılar içinde inledikçe, Mahmut bir şeyler yapamamanın ezikliği içinde üzüntüden kahroluyordu. Karısını çok seviyordu, ne de olsa oğlunun annesiydi. Hatice hasta yatağında yatarken, Sürekli oğlu Hasan'ı ve kocasını düşünüyordu. "Eğer ölürsem oğluma kim bakar, kim ona annelik eder. Mahmut'uma kim aş pişirir, kim onun çamaşırlarını yıkar" diye düşünüp hayıflanıyordu. Özellikle oğlu Hasan gözünün önünden gitmiyordu bir türlü. O annesinin bir tanesiydi, kıymetlisiydi, canıydı, ciğeriydi çünkü.

Mahmut'un ve Hatice'nin ümidi iyice kesilmişti ki; günlerden bir gün mahallenin ileri gelenlerinden olan, Emine teyze adındaki yaşlı bir hanımla kambur Fatma, Hatice'nin hastanedeki odasına girdiler. Onları Hatice'nin kocası Mahmut "hoş geldiniz" diyerek karşıladı. Hatice'nin konuşacak dermanı olmadığından hiç seslenmedi, sadece konuşulanları dinleyebildi.

Emine teyze Mahmut'u dışarı çağırarak konuşmak istediğini söyledi. Kambur Fatma, Emine teyze ve [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 46

Mahmut odadan dışarı çıkıp, kapı önünde konuşmaya başladılar. Emine teyze Mahmut'a, kambur Fatma'nın böbreğini vermek istediğini söyledi. Mahmut şaşkınlık içerisinde, sonucun negatif çıkacağı ümidi ile kabul etti. Doktorla konuşup tahliller için gün alındı. Emine teyze ile kambur Fatma tahlil günü hastaneye birlikte gittiler. Tahliller için gerekli işlemler yapıldı, sonuçlar için beklenmeye başlandı. Mahalleden bir çok kişi Hatice'ye geçmiş olsun ziyaretine gelmişlerdi.

Doktor elindeki tahlil sonuçları ile birlikte odaya girdi.

“Eveet... Hadi bakalım gözünüz aydın. Sonuçlar pozitif çıktı. Uygun böbreği bulduk. Kurtuldun. Seni yarın ameliyata alıyoruz.”

Herkes büyük bir şaşkınlık içinde, mutlulukla birlikte nasıl olduğunu anlamadan, merak içinde sevinip Hatice'ye moral verdiler. Emine teyze, kambur Fatma ve Mahmut hiç kimseye bir şey söylemediler. Çünkü; Fatma böbreği verenin kendisi olduğunun bilinmesini istemiyordu.

Mahmut onları yolcu ederken Emine teyzenin elini öpüp, başına koydu.

“Çok teşekkür ederim. Sağ olasın teyzem, var olasın.”

Emine teyze ise gülümseyerek;

ZAMANSIZ 47

“O teşekkürü bana değil, Fatma'ya yap oğlum.”

Mahmut kambur Fatma'ya duygu dolu, ağlamaklı gözlerle bakarak;

“Sağ olasın bacım, Allah senden razı olsun, Allah'ta senin yüzünü güldürsün, Hatice'm önce Allah'ın sonra da senin sayende yaşayacak.”

Mahmut'un yüzünde büyük bir sevinç, ve sesinde mutluluğun ifadesi vardı. Çünkü karısı sağlığına kavuşacak, eski mutlu günleri ne döneceklerdi.

Nihayet o mutlu gün gelmişti. Hatice ameliyat olacak, o inanılmaz acılardan kurtulacaktı. Dahası oğlu annesiz, kocası onsuz kalmayacaktı. Ameliyat olup bitmişti. Hatice narkozun etkisi ile baygın bir şekilde yatağında yatıyordu. Kambur Fatma ise böbreğini verdiğinin bilinmesini istemediğinden, başka bir odaya alınmış, orada yatıyordu. Emine teyze, kambur Fatma'nın başucunda onun ayılması için bekliyordu. Hatice kendine gelmişti. Kocasını Hatice'nin ellerini tutarak;

“Kurtuldun Haticem... Çok şükür Allah'ım karım kurtuldu.”

Birkaç gün sonra kambur Fatma taburcu edilip evine gönderilmişti. Emine teyze kambur Fatma'yı hiç yalnız bırakmamış, hastane de ona bakmıştı. Ne de

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 48

olsa onun hiç kimsesi yoktu.

Aradan biraz zaman geçmiş, Hatice’de iyileşmişti. Doktor Hatice’yi de taburcu edip evine göndermişti. Hatice gün geçtikçe daha da iyileşiyor, yaşadığı bu ikinci hayatın tadını çıkartmaya çalışıyordu.

Havanın güneşli olduğu, güllerin, kırmızı karanfillerin açtığı güzel bir gündü. Güneş tüm asaletiyle, gökyüzünde nazlı bir gelin gibi ışıklarını saçıyordu. Çocuklar sokakta oyunlar oynuyorlardı. Mahalleden bir kaç kadın ise, köşe başındaki kaldırım taşına oturmuş koyu bir sohbet ediyorlardı. Kambur Fatma Emine teyzesinin yanına gidiyordu. Ona götürmek için, yol kenarında dikili olan güllerden, kırmızı karanfillerden koparıp, bir demet yapıp eline aldı. Bu sırada Emine teyze de tam karşıdan geliyordu. Hatice ise penceresinin camından dışarı uzanarak, kambur Fatma ile eski günlerdeki gibi dalga geçiyor, alay ediyor, uzaktan ona tükürükler savuruyordu.

Kambur Fatma bu olan bitene hiç seslenmiyor, bir Hatice’ye bakıp, bir de elindeki güllere bakıyordu. Bunu gören Emine teyze daha fazla dayanamayıp Hatice’ye çıkıştı.

“Hiç Allah’tan korkun yok mu be kızım, ayıp bu yaptığın. Sen ona o kadar hakaret edip, laf

ZAMANSIZ 49

söylüyorsun, yüzüne tükürüyorsun, o sana hiç sesini bile çıkartmıyor. Ne istiyorsun Allah’ın garibinden? Eğer bu gün yaşıyorsan, onun sayesinde yaşıyorsun. O sana böbreğini vermeseydi, şimdiye kadar çoktan toprak olmuştun kızım. Senin bu yaptığına nankörlük denir. Onun yaptığını kimse cesaret edip de yapamazdı. O sana canının yarısını verdi. Sakın bir daha görmeyeyim ona kötü davrandığını.”

Hatice büyük bir şaşkınlık içindeydi. Davranışından dolayı çok utanmıştı.

“Bilmiyordum Emine teyze, yemin ederim ki bilmiyordum.”

Emine teyze yumuşak bir ses tonuyla;

“Fatma o kadar onurlu ki, senin istemeyeceğini düşünerek, böbreği verenin o olduğunun bilinmesini bile istemedi.”

Hatice tarifi edilmez bir duygu içinde, Emine teyze ile kambur Fatma’nın yanına doğru geldi. Kambur Fatma’nın yüzüne bakıp, bir zamanlar hiç sevmediği yüzüne tükürükler savurduğu bu kadının ellerini aldı ve öptü.

“Bundan böyle sen benim kardeşimsin, yaptıklarım için senden binlerce kez özür diliyorum, lütfen affet. Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum, çok şaşkınım.

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 50

Ama senin sayende Hasan'ım annesiz kalmayacak bunu bilmeni isterim. Ben sana çok kötü davrandım, sen bana can verdin. Çok pişmanım.”

Olanlardan dolayı Emine teyze çok mutlu olmuştu. Çünkü o mahallenin büyüğüdü. Bir kırgınlık, bir dargınlık olması onu çok üzüyordu. Yüzünü derin bir gülümseme sarmıştı. Bu tebessüm dolu ifade ile onları izliyordu. Hatice kambur Fatma'nın boynuna sarılıp ağladı.

“Beni affettin mi Fatma? Söyle hadi affettin mi kardeşim?” diye ısrarla sordu.

Kambur Fatma hiç konuşmadı. Bir Emine teyze'ye baktı, bir de Hatice'ye. Sonra da; elindeki gülleri Hatice'ye verdi, gözlerinin içine bakıp gülümsedi. Onu çoktan affetmişti bile. Zaten ona hiç kırılmamıştı...

ZAMANSIZ 51

AZERBAYCAN EDEBİYATI

Türk edebiyatlarının, büyük tarihe ve geleneklere sahip bir kolunu da Azerbaycan Edebiyatı oluşturmaktadır. Azerbaycan Edebiyatı'nın tarihi, onu yaratan halkın tarihî gibi eski ve zengindir. Azerbaycan Türklerinin bin yıllık tarihleri boyunca geçtikleri mücadelelerle dolu hayat yolu, yaşadıkları sevinçli ve kederli dönemler, elde ettikleri bilgi ve tecrübeler, inandıkları manevî ve ahlâkî kanaatler tüm yönleri ile bu edebiyatta yansımıştır. Son derece elverişli coğrafi mevkide, Asya ile Avrupa'nın kapısında yerleşen, tabiatının güzelliği, topraklarının verimliliği, doğal kaynaklarının zenginliği ile seçilen Azerbaycan, zaman zaman kanlı savaşlara sahne olmuş, muhtelif zümre ve kavimler bu ülkenin topraklarından geçmiştir. Bu, bir taraftan Azerbaycan'ın kültür servetlerine acımasız darbeler indirmiş, binlerce edebiyat ve medeniyet abidesinin ebediyen mahvına neden olmuştur, öbür taraftan ise, farklı dillerde konuşan, farklı dinlere inanan, farklı kültür geleneklerine sahip olan muhtelif toplulukların Azerbaycan'da olması, bu eski Türk yurdunun özgün ve tekrarsız bir edebiyat oluşturmaya imkân sağlamıştır.

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 52

Azerbaycan tarihinin, özellikle de kültür tarihinin en eski dönemleri hala yeterince bilinmese de, burada zengin kültür katlarının, hem de birbirini etkileyen, birbirinin gelişmesine neden olan kültür katlarının varlığı kuşkusuzdur. Farklı dillerde eser veren, farklı kültürlerin etkisini taşıyan Azerbaycan Edebiyatının bin yıllık tarihî de bu kültür katlarının genişliği ve zenginliği hakkında fikir vermektedir. Şimdiki Azerbaycan topraklarındaki ilk siyasi kurum Manna Devleti, üç bin yıl önce kurulmuştu. Tarihî kaynaklar, Urartu ve Asurî devletleri ile bazen barış, bazen de savaş şartlarında yaşayan Mannalıların, ekonomi ve kültür açısından zamanın gelişmiş halklarından birisi oldukları hakkında bilgi verirler.

Mannalılardan kalmış bazı kültür abideleri de bu fikri doğrulamaktadır. Kuşkusuz, Mannalıları yahut daha sonra MÖ. VII yy. Azerbaycan'da devlet kurmuş Midiyalıları, çağdaş Azerbaycan Türklerinin ecdatları saymak ilmî ve tarihî açıdan doğru değildir. Burada önemli olan, Azerbaycan'ın en eski dönemlerden beri dünyanın kültür merkezlerinden biri olarak öne çıkmasıdır. Bu gelenek ülkenin bütün tarihî boyunca devam ettirilmiştir.

ZAMANSIZ 53

AZERBAYCAN HALK EDEBİYATI

Diğer dünya halkları gibi Azerbaycan Türklerinin de yazılı edebiyatlarının temelinde şifahî edebiyat yahut halk edebiyatı vardır. Gerek dil, gerekse konu açısından yabancı etkilerden her zaman uzak kalmış olan halk edebiyatı, onu yaratan, muhafaza eden ve gelecek nesillere ulaştıran milletin iç dünyasını, hayata bakışını, yaşam felsefesini herhangi bir yazılı kaynaktan daha sağlıklı yansıtır. Diğer taraftan, halk edebiyatındaki mitoloji unsurları, rumuzlar, tarihî olaylarla çağrışımlar, onların en eski dönemlerin yadigârı olduklarını, halkın hafızasında bin yıllar boyu yaşayarak günümüze ulaştıklarını göstermektedir.

Azerbaycan Halk Edebiyatı şekil ve tür açısından çok zengindir. Burada, bir satırlık, ama bir satırında büyük manalar taşıyan atasözlerinden, büyük hacimli destanlara kadar, halk yaratıcılığının en farklı örnekleri vardır. Uzun asırlar boyu derlenip toplanmadığından, araştırmacı, incelemeci nazarlarından uzak kaldığından, halk edebiyatı numunelerinin büyük bir kısmı unutulmuştur. Derlenenler, kitap şeklinde yayımlananlar,

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 54

âlimlerce incelenenler, belki de halkın yarattıklarının binde biridir. Ama deryada damla gibi görünen bu binde bir de, halkın hayatım tüm ayrıntıları ile, tüm renkleri ile anlatmaya yeterlidir.

Halk yaratıcılığımızın en eski türlerinden biri Emek yahut Zahmet nağmeleridir. Her halkın şifahî edebiyatında tesadüf olunabilen bu nağmeler, insanın söylediği ilk şiir, bestelediği ilk şarkı olarak adlandırılabilir. Halk edebiyatının diğer örnekleri, özellikle de bayatılar (maniler) ve âşık yaratıcılığı ile mukayesede zahmet nağmeleri edebî yönden basit gözükür. Ama bu basitliğin arkasından ilkinlik, en eskilik durmaktadır.

Emek nağmelerinin Azerbaycan Halk Edebiyatında en çok yayılmış türleri Holavarlar ve Sayacı sözlerdir. Azerbaycan folklorcularının bir kısmının fikrine göre “holavar” terimi “Ho” hayvan ve “var” yani “git” sözlerinin birleşmesinden türemiştir. Bu manada holavar, hayvanı işe çalışmaya çağıran nağmelerdir. Prof. Dr. Azad Nebiyev ise bu meseleye farklı bakmaktadır. Onun fikrine göre, “Çin, Hind ve İskandinav halklarının folklorundaki “ho”, mukaddes öküz (inek) toteminin adı olmuştur. Türk halklarının Azerbaycan, Özbek, Uygur vb. folklorundaki merasim nağmelerinin ekseriyetinde “ho”lar, mukaddes varlık, mutluluk simgesi gibi

ZAMANSIZ 55

terennüm olunur. “Holavar” mukaddes varlık hakkında mahni manasını taşır.”

Emek nağmelerinin geniş yayılmış numunelerinden olan Sayacı sözleri ise, göçebe hayatının başka bir alanı ile koyunculukla ilgilidir. Sayacı sözlerinin menşei hakkında da farklı mülâhazalar mevcuttur. Bu folklor türünün halk arasında yayılmış örneklerini ilk defa derleyerek yayımlayan Feridunbey Köçerli, (18631920) sayacı sözünün Fars dilinde ki “saye”, yani “kölge” sözünden alındığına ihtimal verir. Fars dilinde bu sözün mecazî manası “himaye etmek”, “savunmaktır”. Fars dilinden Azerbaycan Türkçesine de geçen “saye” sözü Kafkasya Türkleri arasında “bolluk”, “bereket” vb. manalarda kullanılmaktadır. Buradan da “sayacı sözlerinin”, yahut “sayacıların” halk arasında “bolluk getiren”, “bereket getiren” vs. anlamlarında kullanıldığı anlaşılıyor. Sayacılar da âşıklar ve dervişler gibi halk arasında gezerek dolaşır ve kendi şarkılarını söylerdi. Sayacı sözleri orijinal müracaatlarla başlar:

Salammelik, say beyler,
Bir birinden yey beyler,
Saya geldi, gördünüz?
Salam verdi, aldınız?
Alnı tepel qoç quzu

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 56

Sayacıya verdiniz?
Sefa olsun yurdunuz,
Ulumasın qurdunuz.
Ac getsin avanınız,
Tox gelsin çobanınız.

Bunun ardınca sayacı, ev hayvanlarını, özellikle de koyunu vafeder, ondan bolluk ve bereket simgesi gibi söz açar:

Qoyunlu evler gördüm, Qurulu yaya benzer.
Qoyunsuz evler gördüm,
Qurumuş çaya benzer.
Qoyun var kere gezer,
Qoyun var küre gezer,
Geder dağları gezer,
Geler evleri bezer.

Azerbaycan folkloru bir insanın doğuşundan, mezara konulmasına kadar, hayatının tüm aşamalarını yansıtır. Bu açıdan folklor örnekleri, halk edebiyatı numuneleri çok konulu ve çok çeşitlidir. Emek nağmeleri insanı çalışma anında, iş sürecinde tasvir ediyorsa, merasim nağmeleri de, onun şenliklerini ve törenlerini, çocuk folkloru aile ocuk sevgisi ile ilgili duygularını, tapmacalar (bilmece) aklını, zekâsını nasıl geliştirdiğini, atasözleri geçmiş nesillerin ilim ve

ZAMANSIZ 57

idraklerinin tecrübesinden hangi yollarla behrelendiğini, efsane ve esatirler tarihe, düne bağlılığım, latifeler, dünyayı, olayları gülererek anlamak arzusunu vs. açıklamaktadırlar.

Kuşkusuz, halk arasında en fazla popüler olan merasim nağmeleri de Azerbaycan şifahi edebiyatının en eski örnekleri sırasındadır. Belli bir alanda çalışan meslek adamlarının emek nağmelerinden farklı olarak merasim nağmeleri her evde, her ailede bilinir, tanınır. Çünkü bu nağmeler her Azeri Türkünün kutladığı bayramlarla, katıldığı törenlerle ilgilidir. Ecdadlarımızın arzu ve umutları, kaygı ve beklentileri, aynı zamanda onların dünyayı anlamak isteği bu nağmelerde akseder, Folklor uzmanları Azerbaycan Türkleri arasında yayılmış halk merasim nağmelerini ikiye ayırırlar. Bunların bir kısmını, mevsim merasimleri ile bağlı nağmeler, ikinci kısmını ise maişet merasimleri ile bağlı nağmeler oluşturmaktadır. Yeni gün anlamına gelen Nevruz, eski Azerbaycanlıların tasavvurunda, dünyanın yenileşmesi, doğanın tazelenmesi, kışın sıkıntılarından sonra tabiatın yeniden canlanması olarak anlaşılıyordu. Nevruzla ilgili imevsim nağmelerinde, bu halk bayramının getirdiği iyimserlik hissi, hayata, geleceğe güven duygusu önemli yer tutmaktadır:

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 58

Novruz, Novruz bahara, Güller, güller bahara,
Novruz gelir, yaz gelir, Neğme gelir, saz gelir.
Bağçamızda gül olsun, Gül olsun, bülbül olsun.
Bağçalarda gül olsun, Gül üste bülbül olsun. Mevsim
nağmeleri içerisinde eskiden beri Azərbaycan Türkleri
arasında çok yayılmış, Xıdır ve QoduQodu merasimleri
ile ilgili olarak yaratılmış nağmelere de sık şekilde
tesadüf olunmaktadır. Xıdır, Xıdır Nebi, yahut Xıdır
İlyas hakkındaki nağmelerde yeşillik, barbahar ve
berekət arzusu, gıda ve ruzi isteği esas yer tutar. Ebedî
hayat simgesi olan Xıdır, zor duruma düşenlerin, darda
kalanların kurtarıcısı ve yol göstereni gibi takdim olunur.

“Xanım ayağa dursana,
Yük dibine varsana,
Boşqabı doldursana,
Xızırı yola salsana.”

Maişet merasimi folkloru vasfihaller, ağılar, nişan
ve toy nağmeleri vs.den oluşmaktadır.

Vasfihaller kuruluş açısından bayatıları ha
tırlatmaktadır. Adından da anlaşıldığı gibi, burada halin
vasfı, durumun açıklanması esastır. Vasfı hallar daha çok
genç kızlar ve kadınlar arasında yayılmıştı. Nevruz
bayramı arefesinde, gelen yeni yılın nasıl olacağı, kimin
ne beklediği vs. hakkında vasfihaller vasıtası ile fal

ZAMANSIZ 59

açılarak bilgiler alınırdı. Azərbaycan folklorunun ilk
tetkikçilerinden yazar Yusuf Vezir Çemenzeminli bu
merasimi şöyle tasvir eder: “Xalqımız arasında Novruz
bayramına bir ay qalmışdan başlayaraq çərşənbə axşamı
vasfihal salmag kimi bir adət vardı. Qadın və qızlar top
lanaraq bir bədyə su qoyar və herədən bir nişan alaraq
suya salardı. Bədyə başında oturan qadın təsadüfən
eline keçən nişanı sudan çıxarıb bir vasfihal söylər, bu
qayda ilə fala saxardı. De mən, nişan verənin üreynə
bir niyyət olar və niyyətinin baş verəcəyini və ya
verməyəcəyini söyləyən vasfihaldan duyardı”. Məsələn
birini seven qız üçün, böylə bir vasfihalın okunması uğur
aləmeti idi:

Oturmuşdum sekide,
Üreyim seksekide,
Yardan üç alma gəldi,

Bir qızıl nərbəkide. Ağılar da halk edebiyatının ən
eski və etkili örneklerindendir. Tarihî kaynaklardan da
belli olduğu gibi, eski Azərbaycanda yuğ olarak adlanan
merasim mevcut idi. Ölen kahramanlar için yuğlama
merasimi yapıldı. Bu merasimde yuğçular ölen
kahramanın sıfatlarını anlatırlardı. Yuğ ve yuğçu sözü
Azərbaycan Türkçesinde değişikliğe uğrayarak ağı ve
[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 60

ağıcı şeklini almıştır. Halk edebiyatındaki ağılara hem nesir, hem de şiir şekillerinde tesadüf etmek mümkündür. Nesirle olan ağılarda daha çok ölen adamın keyfiyetleri anlatılır, bayanlardan oluşan kısa şiirlerle söylenen ağılarda ise bu ölümün doğurduğu ıstırablar, onun yakınlarına, çocuklarına etkisi vs. tasvir edilir.

Azerbaycan ağıları onu yaratan halkın, özellikle de Azerbaycan kadınlarının iç dünyası, onların kardeş, er, evlat ve anababa sevgisi hakkında açık fikir verir. Hacim açısından küçüklüğüne rağmen, her ağı insan hislerinin, insan duygularının derinliğini ve sonsuzluğunu açığa çıkaran dolgun bir eserdir:

Bostanda tağım ağlar,
Basma, yarpağım ağlar. Ne qeder sağam, ağlaram, Ölsəm
torpağım ağlar.

Keder ve derd üzerinde köklenmiş ağılardan farklı olarak nişan ve toy nağmeleri şenliği, şuhluğu, esprili havası ve oynaklığı ile seçilir. Azerbaycan halk edebiyatında nişan ve toyun bütün aşamaları ile bağlı şiirler, nağmeler mevcuttur. Bunların arasında, elçilerin gelmesi, nişan getirilmesi, gelinin eline kına yakılması, gelinin oğlan evine getirilmesi, gelinin ve damadın tarifi vs. merhaleleri ve onlarla ilgili nağmeleri hatırlatmak mümkündür. Aynı zamanda bu nağmeler hal mizahının,

ZAMANSIZ 61

alaycılığının tüm inceliklerini yansıtır. Mesela, elçilik yahut nişan için gelen oğlan tarafının nezaketli davranışları, onların okudukları nağmelerden de bilinir:

Quda, gelmişikbiz size,
Hörmet ediniz bize,
Bu gün qızımız sizdedir,
Sabah aparırıq bize.

Kızın ata anasının rızası alındıktan ve toy merasimi gerçekleştirildikten sonra ise, onların okudukları nağmelerin tonu ve mazmunu tamamen değişir:

Verdim bir dana, Aldım bir sona,
Ay kız anası, Qalyanayana

Yeni yuvasma sevdiği oğlanın evine getirilen geline müracaatla okunan nağmeler ise inceliği, samimiliği, ile seçilir:

Anam, bacım qız gelin, Elayağı düz gelin.
Yeddi oğul isterem,
Birce dene qız, gelin.

Toy merasimi sona erer, yeni aile kurulur, genç ataananın ilk çocuğu dünyaya gelir. Çocuk folklorunda, [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 62

babaananm çocuklarının sağlam ve mutlu büyümeleri ile bağlı arzuları var; çocukları eğitmek, onlarm akimi, zekâsını geliştirmek, niteliklerini inkişaf ettirmek için zaman zaman halk bilgilerine, halk tecrübesine dayanarak ortaya konulan oyunlar ve nağmeler, bilmeceler ve yanıltmacalar da var. Analık sevgisini, evlat mehebbetini ifade eden laylalar ve okşamalar Azerbaycan çocuk, folklorunun en yaygın numunelerindendir. Bu beşik nağmeleri en munis, derunî hislerin ifadesidir.

Laylalar ve okşamalarla birlikte, Azerbaycan çocuk folklorunda, arzulamalar, beslemeler, nazlamalar, azizlemeler, eğlendirmeler vs. gibi çocuk hayatı ve anaçocuk münasebetleri ile ilgili diğer numuneler de mevcuttur. Mesela, beşikte yatan küçük oğlunu yahut kızını okşayan ana onun nişanı, düğünü vs. ile ilgili nağmeler okur:

Elinde var def,
Üstüde sedef,
Kırmızı köynek,
Geler qızımçün.

Küçük yaşlı çocuklar arasındaki oyunlarla ilgili folklor numunelerinin çeşidi de Azerbaycan halk edebiyatında oldukça geniştir. Buraya sanamalar,

ZAMANSIZ 63

düzgüler, acıtmalar, çatdırmalar, bahisleşmeler vs. dahildir. Sanamlalar ve düzgüler çocukların hafızalarını geliştirdiği gibi, dilin zenginliklerini açıklayan yanıltmacalar da, onlarm konuşma ka' biliyetlerinin gelişmesinde önemli rol oynar. Biri birine benzer, ama farklı manalara sahip sözlerden oluşan yanıltmaçlar, aynı zamanda halk edebiyatında dil unsurlarının ne kadar başarılı bir şekilde kullanıldığı hakkında fikir verir: “Getdim gördüm bir derede bir berber bir berberi ber ber beğirdir. Dedim, a berber bu berberi niye ber ber beğirdirsen? Dedi bu berber ber ber beğiresi berberdir”. Ve yahut: “Bu mis ne pis mis imiş, Bu mis Kaşan misiymiş” gibi yanıltmaçlar, yalnız çocuk konuşmasının gelişmesinde, onlarm düzgün telaffuz kurallarını öğrenmelerinde değil, aynı zamanda çocuklarda bir humor hissinin oluşmasında da önem taşımaktadır.

Türk halkları arasında bilmece, tapışmak, cummak vs. adlar altında tanınan tapmacalar da Azerbaycan Halk Edebiyatının, özellikle de Azerbaycan çocuk folklorunun geleneksel ve yaygın şekillerinden biridir. Tapmacalar halk hayatının hemen tüm alanlarını ihata eder. klasik Azerbaycan şiirlerindeki muamma ve loğaz, aşık edebiyatındaki bağlama ve gıfubend gibi şiir şekillerinin meydana çıkmasına halk edebiyatındaki tapmacaların da

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 64

büyük bir etkisi olmuştur.

Azerbaycan Halk Edebiyatının mühim bir kısırımı atasözleri ve darbimeseller oluşturmaktadır. Halkın tarihî tecrübesini aksettiren atasözlerimiz, diğer Türk boylarının atasözlerinden fazla farklı değildir. Bu da yalnız soyumuzun ve dilimizin değil, tarihî bilgi ve tecrübelerimizin de aynı olduğunun bir işaretidir. Türk millî kültürünün muhteşem numunelerinden olan “Kitabı Dede Korkut” destanlarının atasözleri ile açılması, halkın bu zekâ ve idrak numunelerine her zaman büyük önem verdiğini göstermektedir. Nesîmî, Fuzûlî, Vakîf vs. gibi orta çağ Azerbaycan şairlerinin eserlerinde de bol bol işlenen atasözleri, yalnız asırlar boyu smavdan geçirdikleri gerçeklerin değil, hem de onun tarihinin, manevîahlâkî kanaatlarının ifadesidir. Azerbaycan atalar sözlerinin toplanmasına ve tetkikine XIX. yy.’m ikinci yarısından sonra başlanmıştır. Bütün hayatını bu zengin halk hazinesinin yazıya alınmasına vermiş folklor uzmanı Ebülkasım Hüseyinzade’nin tahminen yetmiş yıl zarfında on binden fazla atalar sözleri toplaması Azerbaycan Halk Edebiyatının diğer alanlarda olduğu gibi bu sahada da zenginliğini, verimliliğini göstermektedir. Azerbaycan atalar sözlerinin büyük ekseriyeti manzumdur. Dâhilî kafiyelerden ibaret atasözleri ile bir sırada iki, bazen dört mısradan oluşan atasözlerine rastlamak mümkündür.

ZAMANSIZ 65

Diğer halkların edebiyatlarında olduğu gibi Azerbaycan Türklerinin halk edebiyatında da şiir ve nesir türleri birlikte kullanılmıştır. Ancak şiir türleri daha fazladır. Sözlü edebiyatın bu türleri içerisinde en yaygın olanı bayatılar (maniler)dır. Azerbaycan folklorcuları arasında bayatıların menşei ile ilgili farklı fikirler mevcuttur. Tetkikatçıların büyük ekseriyeti bu popüler halk edebiyatı türünü Bayat adlı Türk boyunun adı ile ilgili göstermektedirler. Bayatlar eskiden beri Kuzey Azerbaycan sınırları içerisinde yaşamaktadırlar ve bazı rivayetlere göre Türk dünyasının büyük söz ustası Fuzûlî de bu boydandır. Bayatıların “kadim”, “eski” manalarını bildiren “boyat” sözünden türediğini ve bununla da bu poetik türün en eski zamanlardan beri halkın manevî hayatına dâhil olduğunu savunan edebiyatçılar da vardır.

Bayatı halk edebiyatından yazılı edebiyata da geçmiştir. XVI. yy. Azerbaycan klasik şiirinin tanınmış temsilcilerinden birisi olan Şah İsmayıl Hatai aynı zamanda güzel, düşündürücü bayatılar şairidir. XVII. yy. Azerbaycan şairlerinden Mehmed Emani’nin de kendi yaratıcılığında bayatıya önem verdiği bilinmektedir. Azerbaycan halk edebiyatında müellifli bayatıların en olgun ustası ise, XVII. yy. da yaşamış Sarı Aşık olmuştur. Şiirlerinin birinde “Külli Qarabağın abiheyatı, [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 66

Nermü nazit bayatıdır, bayatı” diyen XVIII. yy. büyük Azərbaycan şairi Molla Penah Vaqif, bayatıdan bir güzellik, incelik ve olgunluk simgesi gibi söz ediyordu.

Bayatılar da diğer halk edebiyatı örnekleri, özellikle de atalar sözleri gibi halkın tarihini, bu tarihin önemli olaylarını yaşatmaktadır. Mesela,

Apardı tatar meni,

Qul edib satar meni,

Yarım vefalı olsa, Axtarıb tapar meni

bayatısı hiç şübhesiz ki, Azərbaycan’ın Mogoltaraların yönetimi altına geçtiği XIIIXIV yy. eseridir.

Azerbaycan folklorunun başka bir şiir türü halk mahnıları, musiki ile bedii sözün birleşmesinden türemiştir. Onlar sevgi ve kahramanlık mahnıları olarak iki kısma ayrılmaktadırlar. Sevgi mahnıları derin ve ince lirizmi, hislerin samimiliği ve kıvraklığı ile seçilir. Kahramanlık mahnılarında ise adından da anlaşıldığı gibi, mücadele, savaş, haksızlıklara karşı barışmazlık ahvaliruhiyyesi öne çıkarılmaktadır. Sevgi konulu halk mahnılarının bazıları diyalogdeyişme şeklindedir. Halk mahnıları popülerlik açısından atalar sözleri ve bayatılarla aynı seviyededir. Buraya kadar üzerinde durduğumuz Azərbaycan halk edebiyatının lirik türleridir. Şiirle birlikte epik tür, yahut nesir de, bu

ZAMANSIZ 67

edebiyatta yaygındır. Nağıllar, destanlar, qaravelliler, rivayetler, efsaneler, esatirler, latifeler vs. millî folklordaki nesir türlerini oluşturmaktadırlar.

Her Azərbaycan Türkü, çocuk yaşlarından başlayarak Azərbaycan nağıllarının çekici ve sihirli dünyasının içine girer, bu dünya ile büyür. Azərbaycan nağıllarında onu yaratan ve yaşatan halkın millî özellikleri, gelenek ve görenekleri, örf ve âdetleri, geçimi dünya görüşü, insanlarla münasebeti, manevî özgürlük uğrunda mücadelesi ön plana çıkar. Azərbaycan nağılları, zaman zaman yazılı edebiyatın faydalandığı zengin kaynaklardan biri olmuştur. XII. asrın büyük Azərbaycan şairi Nizami Gencevi’den başlayarak Azərbaycan Edebiyatının bütün büyük simaları kendi yaratıcılıklarında nağıllara sık sık müracaat etmiş, nağıllardan aldıkları konularda, yeni devirle, yeni meselelerle sesleşen eserler yazmışlardır. Bu açıdan millî folklorun diğer türleri ile mukayesede nağılla daha büyük bir çapta yazılı edebiyatın malzemesini oluşturmuşlardır.

Nağıl toplayıcıları ve araştırmacıları, dünya folklorunun da tecrübesine dayanarak Azərbaycan nağıllarını muhtelif, yönlerden tasnif etmişlerdir. Mesela, bu sahanın ilk araştırmacılarından biri olan yazar Yusuf Vezir Çemenzeminli nağıllarımızı üç gruba ayırmıştır: eski tasavvur ve ayinlerle ilgili nağıllar; tarihî nağıllar ve [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 68

çocuk nağılları. Çağdaş folklorcular ise derlenmiş ve araştırılmış daha fazla nağıl örneklerini göz önünde tutarak Azerbaycan nağıllarının konu açısından daha geniş tasnifini vermişlerdir. Buraya hayvanlar hakkında nağüller, sihirli nağıllar, tarihî nağıllar, ailegeçimle ilgili nağıllar ve satirik (mizahi) nağıllar dahildirler.

Hayvanlar hakkındaki nağıllar mana açısından daha evvelce sözü edilen sayacı sözlerine benzer. Bu nağıllar da halkın tarihî gelişme merhalelerinde totem olarak kabul ettiği, bu veya başka açıdan kutsallaştırdığı hayvanlarla ilgilidirler. Mesela, Azerbaycan'da yılanın bir totem olarak alındığı çok sayıda nağıllar vardır. Diğer taraftan, Azerbaycan'da yılan pirlerinin, yılan tapmaklarının varlığı da bilinmektedir. Tarihçiler bunu Azerbaycan'ın en eski nüfusunun, özellikle de Midiyalıların yılanla tapınması ile ilişkili göstermektedirler. Diğer taraftan, yılan dünya folklorunda idrak, zekâ simgesi olarak alınmıştır. Bu, yılanla ilgili Azerbaycan nağıllarında da gözükmektedir. Mesela, “Ovçu Pirim” nağılmda yılan Ovçu Pirim'in ağzına tükürür ve bundan sonra Pirim tüm hayvanların dilini anlar. Azerbaycan nağıllarında yılanla birlikte canavar, horoz, it, öküz, inek vb. hayvanlar da totem olarak geçmişlerdir.

Sihirli nağıllar da ortaya çıkış açısından eski nağıllardandır. Bu nağıllarda insanın mitolojik varlıklara, doğanın dağıtıcı kuvvetlerine karşı mücadelesi yer alır.

ZAMANSIZ 69

Adından da anlaşıldığı gibi, Azerbaycan sihirli nağıllarında kahramanlar sihir, cadı, efsun ve mitolojik yardımcılarının sayesinde devler, ejderhalar, periler, cadıkarılar, tılsımlar vs. ile mücadele ediyorlar. Bu nağıllardaki hadiseler, ekser hallerde, zulmet dünyasında, yerin altında, periler ve devler ülkesinde ve diğer fantastik mekânlarda geçer. Sihirli nağıllar tüm fantastik süsüne rağmen aslında halkın sevmediği, barışmadığı kuvvetlere karşı mücadele ruhundan ve isteğinden kaynaklanırlar.

Tarihî nağıllar ise, adından da anlaşıldığı gibi, Azerbaycan tarihinin ayrı ayrı olayları, şahsiyetleri yahut da faaliyetleri, bu ülke ile ilgili olmuş insanların hayatı ile ilgilidir. Azerbaycanda İskender, Dara Şah Abbas ve başka tarihî şahsiyetler hakkında nağılların varlığı bu folklor türünün yalnız halk fantazisine değil, aynı zamanda tarihî gerçekliklere dayandığını göstermektedir. Maişeti nağıllar konusu nağılların daha büyük bir bölümünü oluşturur. Bu nağılların konusu, gündelik hayattan gerçek mücadeleden alınmıştır. Maişet nağıllarının esas kahramanları halkın arasından çıkmış adamlardır. Çoban, nöker, işçi, köylü vb. meslek adamlarından oluşan bu kahramanlar maişet nağıllarında bir kural olarak, nağılın başlangıcında zayıf, kuvvetsiz, zavallı adamlar gibi tasvir olunurlar. Ama içerisine [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 70

girdikleri hayat şartları, farklı olaylar onları sanki yeniden yetiştirir. Onlar hem aklî, hem de fizikî açıdan kuvvetlenir, karşılarına çıkan zorlukları başarı ile geçerek nağılın sonunda ülke yöneten bir padişah, akıllı bir vekil, adaleti ile tanınan yönetici seviyesine yükselirler.

Esas kahramanlar Keçel, Koşa vb. olan satirik (mizahî) nağıllarda ise, halk gülüş yolu ile kendi düşmanlarına karşı mücadele verir. Bu nağıllarm kahramanları en zor durumlardan, akılları, hazır cevaplılıkları ile kurtulabilirler; özlerinden kat kat kuvvetli düşmanı akim, sözün kudreti ile yenerler. Yüzyıllar boyu, halkın yediden yetmişe her temsilcisi için hayat mektebi olmuş nağıllarm, Azerbaycan folklorunda kendi gelenekleri, üslûp özellikleri meydana gelmiştir. Her bir nağıl peşrev yahut nağılbaşı ile başlayıp, nağılsonu ile biter. Nağılbaşılar diğer dünya halklarının nağıllarının da esas üslubî özelliklerindendir. Ama Türk nağıllarının (Azerbaycan, Özbek, Türkmen vs.) başlangıcındaki nağübaşlarm özelliği ve farkı, onların kural olarak humoristik karakterde olmasındadır. Diğer taraftan, nağılbaşı nağılın mazmunu, konusu ile bağlı kalmaz. Mesela, “Hamam hamam içinde, xelbir saman içinde, deve delleklik eyler, köhne hamam içinde. Hamamcının tası yox, baltacının bal tası yox, Orda bir tazı gördüm, onon da xaltası yox. Qarışqa şıllaq atdı

ZAMANSIZ 71

devenin budu batdı, milçek mindim çay keçdim, yabaynan dovğa içdim, heç bele yalan görmemişdim” vs.

Azerbaycan Halk Edebiyatında efsaneler, esatirler ve rivayetlerin de çok sayıda örnekleri vardır. Hayvanlar, kuşlar, yer adları, kaleler, boy halk, nesil, totem adları, sema cisimlerinin adları, tarihî olaylar ve şahsiyetler, dinî unsurlar yanında, Azerbaycan efsanelerinin her birisinde halkın fikir ve amaçları, onun geçmişini anlamak ve geleceği bilmekle ilgili istek ve çabaları esas yeri tutar. Azerbaycan efsane ve esatirlerinin halk arasında toplanmasına yirminci yüzyılın başlarında başlanmıştır. Arif Acalov’un esatirler, Sednik Pirsultan’ın ise efsanelerle ilgili toplama ve derlemeleri, tetkik ve değerlendirmeleri bu folklor türlerinin de Azerbaycan halk edebiyatındaki yaygınlığını, farklı örneklerle malik olduğunu ortaya koymuştur. Azerbaycan epik folklorunun halk arasında popüler olan türlerinden biri de latifelerdir. Latifeler aynı zamanda Türk folklorunun konu ve kahraman açısından ortak türüdür. Türk halklarının ortak bir gülüş, mizah kahramanı var. O, farklı Türk boyları arasında Molla Nesreddin, Nasrettin Hoca, Nesreddin Efendi, Hoca Nasır Efendi vs. adlarıyla tanınan ve anılan büyük mizah ustasıdır. Azerbaycan folklorunda Molla Nesreddin gibi tanınan bu [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 72

idrakli insanla ilgili yüzlerle latife yazıya alınmıştır. Molla Nesreddin sevinç anlarında da, keder dakikalarında, toyda da, yasta da her zaman halkın yanında olan, her zaman ona destek veren, maceraları ile onu güldürerek düşündüren ve düşündürerek güldüren büyük bir ustadır. Ama Molla Nesreddin Azerbaycan latifelerinin yegâne kahramanı değildir. Behlül Danende, Aptal Kasım gibi gülüş ustalarının da çok sayıda latifeleri yazıya alınmış ve halk arasında yayılmıştır. Ayrıca, Azerbaycan’da her bölgenin kendi mizah kahramanları olmuştur ve onların gelenekleri şimdi de yaşamaktadır.

Diğer halkların sözlü edebiyatlarında olduğu gibi, Azerbaycan Halk Edebiyatında da bu edebiyatın zirvesini destanlar oluşturmaktadırlar. Destanlar Azerbaycan folklorunun halk arasında yaygın ve hacim açısından büyük türlerinden biridir. Destan kelimesi Azerbaycan Edebiyatında bin yıllar boyu kullanılmıştır. Bilindiği gibi, Nizami Gencevide “Hamseye” dâhil olan eserlerini “destanlar” olarak adlandırmıştır. Azerbaycan destanları hem şiir, hem de nesrin unsurlarını taşımaktadır. Başka sözle söyleyecek olursak, destanlarda nesr ve nazm parçaları birbirini takip eder; fikir ve mana açısından birbirini tamamlar. Destanm nesr parçaları olayları, durumları anlatırken, şiir parçaları daha fazla

ZAMANSIZ 73

kahramanların lirik his ve düşüncelerinden, onların heyecan ve ıstıraplarından söz açarlar.

Asırlardan beri malum olan, halk arasmda geniş alanlara yayılmış, derlenmiş Azerbaycan destanları halk edebiyatı ile ilgili tetkiklerde kahramanlık ve sevgi destanları olarak tasnif edilmiştir. Bu destanların arasındaki farklar da her şeyden önce onların adlarında kendini gösterir. Halkın farklı tarihî dönemlerde kendi bağımsızlığı, egemenliği, insan hakları, toprağının ve yurdunun, kadının ve akrabalarının hür yaşamı için verdiği mücadeleler esasen kahramanlık destanlarına yansımıştır. Bundan farklı olarak sevgi destanları daha fazla aşk romanlarını hatırlatmaktadırlar. Bu destanlarda sevgilisine kavuşmak için mücadeleye başlayan genç aşığın ıstırapları, sevgi yolunda karşılaştığı zorluklar, verdiği savaşlar vs. esas konuyu oluşturmaktadır. Ancak, kahramanlık destanlarında sevgi sahnelerinin, bunun aksine olarak sevgi destanlarında kahramanlık ve savaş sahnelerinin olması da doğaldır. Destan diğer halk edebiyatı türlerinden farklı olarak hayatı daha geniş boyutlarda, daha çeşitli ölçülerde aydınlatığından, tabii ki, burada insan hayatının daha farklı sahneleri göz önüne alınabilir.

Azerbaycan Halk Edebiyatında “Kitabi Dede Korkut, Koroğlu, Molla Nur, Kaçak Nebi, Kaçak Kerem, [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 74

Settarhan” vs. kahramanlık destanları yaygındır. Bu destanlar farklı tarihî dönemlerin eseri olduğu gibi, onlarda akseden olaylar, tarihî gerçekler de, Azerbaycan halkının hayatının farklı devirleri ile ilgilidir. Mesela, Kitabı Dede Korkut’ta Azerbaycanlıların, daha geniş anlamda ise Oğuz Türkleri’nin X.XI. yy. hayatı söz konusudur. Koroğlu destanı Kafkasya’da ve Azerbaycan’da XVI.XVII. yy.’da cereyan eden tarihî olayların edebî ürünü olarak meydana çıkmıştır. “Kaçak Nebi, Kaçak Kerem, Sattarhan” vb. kahramanlık romanları ise, Azerbaycan Türklerinin Rus ve İran zulmüne karşı teşkilatlanmış bir halde mücadele verdikleri XIX.XX. yy. edebî ürünleridir.

Türk Halk Edebiyatının ve Türk lehçelerinin muhteşem abidesi olan Kitabı Dede Korkut tam olarak bin yıl önceki AzerbaycanTürk hayatının ansiklopedisi olarak adlandırılabilir. İlim alemine ilk kez, 1815’te Alman şarkiyatçısı Henrif fon Dits’in tetkikatıyla çıkan bu eser Azerbaycan’da ilk defa 1938’de yayınlanmıştır. Prof. Hemid Araslı’nın hazırladığı bu neşir bütünlükle Türkiye’de yayınlanan Orhan Saik Gökyay neşrine dayanmakta idi. Azerbaycan halk edebiyatı araştırmacılarının Kitabı Dede Korkut destanı ile ilgili tetkikleri ise 192030 yıllarına tesadüf etmektedir. Stalin’in eski Sovyetler Birliği’nde 1937’de başlattığı “Büyük terör” de zarar gören edebî eserlerden birisi de

ZAMANSIZ 75

Kitabı Dede Korkut destanları olmuştur. Pantürkizm tebliği ve milletçiliği ileri sürülerek bu edebî abide yasaklanmış, onunla ilgili tetkikleri olan araştırmacıların bazıları da cezalandırılmıştır. Destanın 1950 ‘de Bakü’de, akademisyen V. V. Bartold’un çevirisinde Azerbaycan alimleri tarafından yayınlanması eski Sovyet yönetimi arasında gerçek bir hiddet fırtınası doğurmuştur Kitabı Dede Korkut destanları üzerindeki yasak, Stalin’in ölümünden sonra kaldırılmış, bu destanla ilgili yalnız Türkiye’de Azerbaycan’da değil diğer Türk Cumhuriyetlerinde (Türkmenistan, Kazakistan), yabancı ülkelerde (ABD, İngiltere, Hindistan vs.) bir sıra dikkati çeken araştırmalar ortaya çıkarılmıştır. Rus dilinin yanısıra destanın tam metni İngilizce, Almanca, İtalyanca, Hırvatça, Litva vs. dillere aktarılmıştır.

Kuşkusuz, Kitabı Dede Korkut Oğuz Türkleri’nin ortak edebî abidesidir. Bu fikri kabul etmekle birlikte, destanın tetkikatçıların çoğu onun ortaya çıkış yeri olarak Azerbaycan üzerinde dururlar. Rusya’da bu destanın en tanınmış araştırmacılarından olan V. V. Bartold sonuçta şöyle bir neticeye gelmiştir: “Bu destan çok çetin ki, Kafkasya muhitinden dışarıya formalaşabilirdi”. Gerçekten de destandaki olayların büyük bir kısmı şimdiki Azerbaycan’ın sınırları içerisinde gelişir. Destanın farklı boylarında Gence, Berde, Nahçıvan, [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 76

Şerur, Dereşam, Derbend, Göğce Gölü vs. gibi bugün de coğrafî açıdan Azerbaycan'a bağlı bölgelerin adı geçer. Destan kahramanları bü bölgelerin vatandaşlarıdır, onların yakın komşuları ise, Gürcü, Abhaz ve başkalarıdır. Destanların tanınmış Türk araştırmacılarından Muharrem Ergin de onların hem dil, hem de tarihî coğrafî açıdan Azerbaycan'la ilgisi fikrini kabul eder. Muharrem Ergin'in fikrinde Türklüğün ortak edebî habidesi, ortak halk destanı olan Kitabı Dede Korkut Azerbaycan'la daha sıkı şekilde bağlıdır.

ZAMANSIZ 77

ANKARA

Ankara
Yabancı yüreğimin mahsun yarası
Esir alınmış duyguların yalnız hatırası
Karanlık gökyüzünü yırtan öksüz gülüş
Ve bitmeyen endişeli bekleyişin adı
Ankara

Sevdalar ülkesi memleketimin soğuk kenti
Soluğuma karışan bu yalnız ve ölü hava
Boğuyor beni ruhuma yapışan karbon monoksit kokusu
Ve kasıklarımnda biriken endişeli ağırlar topluluğu
Ankara

Yaşamın içinde büyüyen bir rüya kenti
Islak ruhuma dar gelen yalnız sokaklar
Hapsolmuş düşüncelerin yalnız kadını
Ve kırmızı gecelerde terkedilmiş genç sevdalılar
Ankara

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 78

Yaşam gün yüzünü görmeden acı ile buluşur
caddelerinde
Geçit vermez kurtuluşu olmayan keşmekeşlikler
Ruhumu acıtır oysaki kör olası sefil ayrılıklar
Ve sende esir kalmıştır seni yazan kalemler
Ankara
Bir katilin kaleminden kan kustum bu gece
Bu gece nezarete düştü sana haykıran yüreğim
Mor düşler kurdum gezinirken caddelerinde
Ve sana leylalandım bir yosmanın memesinde
Ankara
Gezindi gözlerim mülteci fahişenin bedeninde
Seni aradım sandım her köşe başında delice
Bilirim Ankara'da kar, Ankara'da yağmur
Ankara'da soğuk, Ankara'da ayaz var
Ve bilirim yüreğimde sen ellerimde kelepçe var
10.03.2008 / ANKARA

ZAMANSIZ 79

BEN İSTANBUL'UM

Seni özlemekten vazgeçmedim İstanbul
Buruk yalnızlıklara köle oldu bekleyişler
Frezya kokulu yağmurlar ıslattı düşlerimi
Ben sen oldum sen de ben İstanbul
Denizin kadar büyük yüreğim var bedenimde
Tarihin izlerini taşıyan haykırışlarım var sesimde
Ne varsa aşktan sevdadan yana sen de
Hepsi benim benim işte İstanbul
Sen de güneş doğmasa da ay yıldızlı yarınlara
Benim gözlerim güneş olur sana İstanbul
Hırçın ruhun ağlasa Ayasofya'dan Sultanahmet'e kadar
Benim yüreğim kanar Kızkalesi'nde İstanbul
Çamlıca'da özgürlük tadında bir yudum çayım olsun
Eyüp Sultan'da arş'a kalkan ellerim olsun
Yar diye sarıldığım deniz gözlü şehzadem olsun
Haliç diye bağrına bas beni asil İstanbul
Tebessümün ardındaki gizli çaresizliktir duruşun
Ne anılar bıraktım yerle gök arasında kucağına
Şubat'ı soludu dudaklarım son kez yanağında
Şairce ölüyorum işte
Ben İstanbul'um İstanbul benim aslında
23. 01. 2009 / GAZİANTEP

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 80

GAZZE AĞLAMASIN

Körpecik serçeler ki can veriyor feveran ederek
Kan kokulu idam sehpasında gül açıyor bedenler
Melekler bile dua ediyor arş-ı göğüsleyerek
Ölüm damıtan huzmelerinde dirilerek can bulsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Her fecir vakti umutlar karanfil koksa da Gazze de
Esrik şarkılar söylenirmiş dudaklarda çaresizce
Yetim kalıyor hayatlar geceyi korkutan gözlerde
Bu çığlıklar ki kâinatta yalan olarak kalmasın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Peykanlarından süzülen güller yıldızlar kadar parlak
Düşlerin sükûtunda çocuklar bakıyor ağlayarak
Taş atan ellere ölüm busesi kondur haykırarak
Kor suretinde harabe olmuş hayatlar bir son bulsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Kıyamet günüdür yanağa dokunan ölüm busesi
Sulh'e sıkılan her kurşun sesi şehitlik mertebesi
Özgürlüğe hicret ediyor sevdalı minik yürekler
Bezgin çığlıklar gün ışığında süveydama yar olsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Kâğıdım mezar ve kalemim kefen oldu bana Gazze

ZAMANSIZ 81

Müsvette ağıtlar yakılır ölüm yağan gecelere
Yalvaran bakışlar var harabe olmuş şehla gözlerde
Şakaklara düğüm atmış ölüm çığlıkları olmasın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Puslu korkular ukdelerinde gizlenir ya gecenin
Zişan zirvelerdedir çocukça kurulan tüm hayaller
Ki talan edilmiş hayatlar gibidir üryan yürekler
Ölüme gebeyim dostlar ıssız mezarım hazırlansın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
27. 01. 2009 / GAZİANTEP

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 82

HOŞÇA KAL CAN AZERBAYCAN

Bir sevda masalıydın yüreğimin en dipsiz köşesinde
Bir güz mevsimiydin yüzümün gölgesinde
Sahipsiz ve zamansız düşlerin durağıydın gönlümde
Can canımsın Azerbaijan'ımsın bedenimde
Umudun acımasız gecesinde ay gömülüyor sarıya
Ne de güzel yazılır şiirler Şairler diyarında
Kardeş ülkem özgürlüğüm sevdiğim vatanımsın
Sözün özü güneşimsin can canımsın Azerbaijan
Buğulu camlarda gözyaşlarımı siliyorken
Gözümdeki hüznün sana olan özlemimden
Anlamsızlıklar içinde düşlerim kaybolurken
Yarım kalmış şiirimsin can canımsın Azerbaijan
Kim bilir kaç yürekte kaç sevda da yer aldın
Kim bilir kaç fersah ötelerde özlenen yaşamlardın
Şimdi soğuk ellerim ya üşüyorum ya ölüyorum
Ki bakıyor yüzüm toprağa hoşça kal can Azerbaijan

ZAMANSIZ 83

GÖKYURT'UM KERKÜK'ÜM

Küçük bir çocuğun gözlerinde
Kanla yazılmış bir şiirdir bu
Kırpıklarında sarhoş gözyaşları ve sen korkuyorsun
Hayatın acımasız kapısından bir yudum barut içiyorsun
Bilir misin küçüğüm
Bu şiiri binlerce yıl önce kan kokulu eller yazdı
Tarihin yanılmaz vicdanında
Kardeş kardeşi öldürmezdi oysaki
Kavganın sebebini unutmadık biz
Unutmadık kelimelerde öldürülen sevgileri
Kan kokulu ellerin yazdırdığı bu şiiri
Düşler sürgünüydü aslında hepsi
Vücudunda sigara söndürülen
Tüm kemikleri kırılıp, kafa derileri yüzülen
Sonrasında ağaçtan kazıklarla öldürülen
Kırık bir şiirin kahramanları kaldı gözlerimde
Avucumda minik bir menekşe büyüyor sessiz sedasız
Bir zamanlar çocuktuk, barıştık, mutluluktuk biz
Yorulmaz savaşçılardık büyük adamlar gibi
Bu şiiri kanla yazdıranlar utansın şimdi
[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 84

Geleceği silahların gölgesinde saklı kalmış çocuklar
şehitler, kadınlar, kardeşler ve analar
Sizin dünyanızda yer almasın zamansız ağlayışlar
Ve bu ağlayışları utansın yeni fark edenler
Gözyaşlarımı hapsediyorum Gök yurt'um Kerkük'üme
Sessizce yol alıyorum küçük bir çocuğun bedenine
Bayraklar kaldırıyorum barış adına, dostluk adına
Gök yurt'um Kerkük'üme selam olsun benden yana
06.11.2007 / ANKARA

ZAMANSIZ 85

OTUZBEşİNCİ YAşIM

“Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder” demiş şair
Ömrüm gözyaşı olur eylül bulutuna dair
Bir kalem kırılır oysaki yolun yarısında
Adım yazar “taht misali o musalla taşında”
Bir mevsim-i hazan yaşadım řu fani dünyada
Avuçlarımdan çarmıha gerildim her rüyada
Lal-ü aşka adadığım yüreğim şimdi esir
Mesture nidalar ki ruhuma ediyor tesir
Sürüklendi düşlerim Kevser havuzuna doldu
Küskün yüreğim sana fecr vaktinde tutsak oldu
Nutfetimin özüne bir çift göz köleydi sanki
O gözler ki bana katre katre aşk sundu belki
Hicran mevsiminde ki otuz beşinci yaşım bu
Özgürlük muřtususu řakaęımdan akan soğuk su
Hezarenlerle yudumladım çileli yılları
Acziyet ufkunda dolaştım mecalsiz yolları
Mütebessim umutlar yeřeriyor yüreğimde
Kıyama durmuş eller ümitle açılır ben de
Tevekkülle tefekkürle dualar ediyorum
Hüzün fezasında kanatlanıp da uçuyorum

[**KİTAP BAşINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 86

Kadim zamanlardan gelmiş iz düşümü dünümsün
Meftun zamanlarda tutsak ettiğim bu günümsün
Ruhumun sükûtunda gizli kalan yarınımsın
Rüveyda sulardaki otuz beşinci yaşımsın
Bir vaveyla kopardım ki dün gece düşlerimden
Darağacındaki gölgeme kor düştü ecelden
Sesim yankılanmaz oldu dilim tutuldu hemen
Ki ölüyorum gece vakti ellerim üşürken
“Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder” demiş şair
Ömrüm gözyaşı olur eylül bulutuna dair
Bir kalem kırılır oysaki yolun yarısında
Adım yazar “taht misali o musalla taşında”

ZAMANSIZ 87

ZAMANSIZ

Aykırı şiirin ilk satırındayım henüz
İsmin dilimde titriyor daha söylenmeden
Bedenimi örseleyen aşk tutmuş dilimi
Söyletmiyor söylenmesi gerekeni nedense
Ve sen susuyorsun böyle zamansız
Yaşanmamış hüznünler ısmarladım gözlerime
Uzaklardan bir sıra ezgisi doluyor yüreğime
Yüreğimin üşüdüğü zamanlarda geliyorsun düşlerime
Aşkın bütün iklimlerinde sevdim seni delice
Ve sen gülüyorsun böyle zamansız
Gözlerinden gözlerime taşıyor zamansızlığım
Uçarı bir kuş tadında çeviriyorum yönümü rüzgâra
Tatlı bir esinti eşliğinde yarım yamalak mırıldanıyorum
“Seni seviyorum seni seviyorum”
Ve sen gidiyorsun böyle zamansız
Çoban yıldızlarından yakamozlar yapıyorum senin için
Aynaya her baktığımda kendimle yüzleşiyorum
Mazimden ne kalmışsa düne dair bir kez daha anıyorum
Yavaş yavaş siliniyor siluetin gözlerimden
Ve ben ölüyorum böyle zamansız
19. 07. 2007 / ANKARA

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 88

ÖLÜMÜN SOĞUK YÜZÜ

(Sevgili Anneannem Emine Doğan'a)
Hayatın bir başı bir sonu olduğu gibi
Her şeyin ve herkesin bir sonu vardır
İşte gün kararmak üzere
Günün de sonuna geldik anneanne
Gün geceye gebe kaldıkça
Soğuk bir gölge düşüyor yüzüne
Işık yansımıyor artık düşlerine
Başka başka boyutlara yol alıyor ruhun
Gecenin karanlığıyla ruhun gidiyor bilinmez uzaklara
Ve o bilinmezlikte buluşacaksın annen ve babanla
Karanlıktasın ama kararsız değilsin
Ses bekliyor çığlıkların sessiz bir gemide
Her taraf boşluk hız alıyorsun dibe doğru
Tutunamıyor adımların gidiyorsun durmadan
Yaşamın boyunca hiç mutlu olamadın belki
Belki de içten bir gülümseyişe sancı çektin senelerce
O güzel gözlerin kör karanlık gecelere mahkûm kaldı
Sen güzel gülüyordun ama
Gözlerin karanlığa mahkûm etmişti seni bir kere
Yirmi yılın geçti karanlık puslu bakışlarda
Sen de bir gün görmedin
Sen de mutlu olamadın be anneanne
Hatırlıyorum da

ZAMANSIZ 89

Gözlerin aydınlık günler kadar güzel bakardı
Karanlık senden korkar ışık sana kucak açardı
Gençtin yiğittin dağlarla güreşirdin
Biz de çocuktuk o zamanlar
Koyunları otlamaya götürürdük birlikte
Biz ablamla papatya toplardık
Sen de o papatyalardan taç yapardın saçımıza
Son bir kez göremedim
Bir yaz güneşinden ödünç aldığın yüzünü
Öpüp koklayamadım bana taç yapan pamuk ellerini
Şimdi mahcup ay ışığı örtüyor o yorgun bedenini
Gözlerim kapanır kapanmaz gözlerin yaklaşıyor
gözlerime
Gözlerin ne de güzel bakıyor anneanne
Sen yaşarken farkına varamadığım güzelliğimsin
Bakışında huzur bulduğum Atam
Canımın canı, anamın anası
Bizleri bırakıp gitmek istiyor yorgun bedenin
Buza dönmüş o gül yüzün pamuk ellerin
Sevgi dolu bir bakışla son nefesini verdin
Ve “ölümün soğuk yüzü” gelmiş yüzüne anneanne
13. 06. 2007 / ANKARA

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

KİTAP TANITIMI EDEBİYAT DÜNYAMIZDAN HOŞ SEDALAR



Sevgili kadim dostum, pek muhterem Sn. **Abdullah Satoğlu** Beyefendinin 2. cildini çıkarmış olduğu “**Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar**” isimli bu kitap, derin araştırmalar sonucu doğmuş ve okuyucusu ile buluşmuştur. Kitapta 30 tanınmış edebiyat, fikir, kültür ve sanat adamının eserleri hakkında örneklemeler ve değerli bilgiler bulunmaktadır. Kitabın içinde yer alan bu değerli şahsiyetlerden tanıdığım ve usta kalem olarak adlettiğim bazı kalem

arkadaşlarımı görmek beni son derece mutlu etti. Ayrıca kitaptan okuduğuma göre, kitabın basım aşamasında olduğu süreçte bazı değerli üstatlarımızın kitabı göremeden hayata veda ettiklerini öğrendim. İşte bu okuduğum satır-lar yazımın ana başlığını “**Edebiyat Dünyamızdan Hoş Vedalar**” olarak koymama vesile oldu.

Ancak bana sorarsanız onlar şahsen aramızdan ayrılmış olsalar da, arkalarında bıraktıkları değerli eserleri ile daima gönüllerde yer alacaktır, yaşayacaktır. Kayseri’nin yetiştirdiği değerli gazeteci, şair, yazar, kültür ve folklor adamı araştırmacı, mümtaz insan Abdullah Satoğlu; “Edebiyat dünyamızdan Hoş Sedalar” isimli bu kıymetli eserini son derece büyük bir titizlik içinde hazırlamış. Kitapta kimi anlatıyorsa, yazının baş sayfasına anlatılan kişinin fotoğrafını koymuş olması, kitabın daha kolay okunur ve anlaşılır olması bakımından kitaba ayrı bir ahenk katmış. Anlatılan portrelerde şiirlerinden seçilmiş örneklerle yer verilmesi, beraberinde yer alan yazılarda lirik bir hava estirmiş.

ZAMANSIZ 92

Anlatımlarında son derece sade, temiz ve arı bir dil kullanan Satoğlu, bu güzel çalışması ile, Türk Edebiyat Dünyasına son derece önemli bir eser kazandırmıştır. Sevgili dostum, değerli kalem arkadaşım Abdullah Satoğlu'nun güzel kişiliği, her daim gülen yüzü, misafirperverliği, beyefendiliği, insani yönünün kuvvetliliği, duyarlı yüreği, sevgili ve saygılı davranışları ile çevresinde son derece sevilen ve sayılan bir insan olduğu gözle görülür bir gerçektir. Bu gerçek duruş, gelecek kuşaklara muhterem bir kişilik içinde eserlerini büyük bir özenle bırakacaktır. Bu gönül dostunu, mana da ve madde ayrı ayrı tanımak lazımdır diye düşünüyorum. Manada tanımak için; şiirlerini okumak, zaten onun ruh âlemi içine girmek demek olduğundan pek zor değildir. Maddede tanımak için ise; bu kadar da zahmete gerek yok. Ne kadar faal, ne kadar hareketli, ne kadar atılgan olduğunu, bu meziyetleri kadar da insan sevgisi ile dolu olduğunu ve dost olduğunu bilmeyen yoktur herhalde; çünkü o, bazen Yunus yüreğini taşır yüreğinde, bazen bir Evliya Çelebi olur yazılarında, bazen Molla Fenari olur aziz inancıyla, bazen de

ZAMANSIZ 93

küçük bir çocuk olur yüzündeki gülüşüyle, ama her şeyden önce o Türk Edebiyat dünyasının ağabeyidir, kalemi kırılmaz güçlü ve muhterem bir edebiyatçıdır. Birbirinden değerli birçok güzel esere imza atmış Satoğlu'nun bu kitabını okurken, ufkum ve gönlüm aydınlandı. İyi ki varsın, iyi ki yazıyorsun... Eline, yüreğine, gönlüne sağlık...

“Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar” Akçağ yayınlarında gün yüzü görmüş olup, 2. hamur kâğıda, ofset baskı tekniği kullanılarak 176 sayfadan oluşmaktadır.

“Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar” kitabını sizde okumak istiyorsanız;

Tuna Cad. No:8/1 Kızılay adresinden ya da 0312. 432 17 98 numaralı telefonu arayarak temin edebilirsiniz.

Emine Sevinç Öksüzoğlu
Edebiyat Araştırmacısı
Şair Yazar

ZAMANSIZ 94

İÇİMİZDEKİ KERKÜK” ÜN SESİ ŞEMSETTİN KÜZECİ...

“Türk oğlu Türk aslım benim
Oğuz boyu neslim benim
Şan şöhretli ismim benim
Ben Kerkük'lü bir Türkmen'im”

O Türk dünyası edebiyatının önem arz eden isimlerinden biri. Yaralı Kerkük'ün duyulmaz sesini duyuran elçisi. Yaşamının büyük bölümünü edebiyatla geçirmiş, edebiyatı yaşam tarzı olarak kabul etmiş usta bir kalem. Türk dünyasında tanıdığım özü söz bir, güler yüzlü, misafirperver, adam gibi adam diye tabir edebileceğim nadir beyefendilerdendir. Kendisini ve ailesini yakinen tanımış olmam bana bu satırları yazarken hiç de zorlama sözcüklere yer vermeden kaleme almamı kolaylaştırıyor. O usta bir kalem olmasına rağmen, çok iyi bir eş, çocukları ile dünyanın en iyi arkadaşı olmayı başarmış bir baba...

Kerkük'ün büyük edebiyat adamı, Şemsettin Küzeci beyefendinin sanat yaşamını, onun bu güne kadar yayımlanmış eserlerini siz değerli okuyucularıyla paylaşmak istiyorum...

Şair, Yazar Şemsettin KÜZECİ; Türkiye'nin Lozan'da kaybettiği, adıyla ve sanıyla Türk, suyu ve

ZAMANSIZ 95

toprağıyla Türklük kokan, atalar diyarı Kerkük'te doğdu (1965). Musul Üniversitesi- Beden Eğitimi Fakültesi Mezunudur(1989). 5 Yıl Kerkük'te lise öğretmenliği yaptı. Kerkük Televizyonu Bağdat Türkmence Radyosunda Gençlik ve Spor programları hazırlayıp sundu (1992–1995). Şiir ve yazılarını Irak- Bağdat'ta yayınlanan Yurt Gazetesi, Kardeşlik ve Birlik Sesi dergilerinde yayınladı.

1999 yılında ITC Türkiye Temsilciliğinde Basın Yayın ve Enformasyon Şb. Müdürü olarak çalıştı.(1999–2002). Şimdi ise Kerkük ve Irak Gazetesini Türkiye Temsilcisi ve Türkmeneli TV'de program yapımcısıdır. www.avrasyagundemi.com ve www.kerkukgazetesi.com web gazetelerinin imtiyaz sahibi ve Yazı işleri müdürüdür. 2005–2008 yılları arasında G.Ü. İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema Bölümünden Yüksel Lisans yaptı.

Irak, Türkiye, Azerbaycan ve Avrasya Yazarlar Birliği üyesi,

Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği Eşbaşkanı,
(Azerbaycan)

Irak Türkmen Edebiyatçıları Birliği Uluslararası koordinatörü,(Kerkük)

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 96

Işık Edebiyatçılar Gurubunun kurucu üyesidir.
(Kerkük)

Merkezi Azerbaycan'da bulunan (VEKTOR"
International Secientific Center/
Beynelxalq Elm Merkezi)' nin Irak temsilcisidir.
Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Kurucu
Genel Başkanı,

Türkiye ve Türk dünyasında Irak Türklerini birçok uluslararası konferans, bilgi şöleni ve toplantılarda temsil etti. 70'e yakın Hizmet, takdir, teşekkür, Onur belgesi, plaket ve ödül almıştır. 03 Temmuz 2006 tarihinde; Irak, Azerbaycan ve Türkiye ile ilgili yapmış olduğu ilmi ve edebi çalışmalarından dolayı, VEKTOR tarafından kendisine Fahri Doktor Payesi verildi.

YAYIMLANMIŞ ESERLERİ:

- 1.Şehit Şair Kemal Ömer BEG. Kerkük, 1992
- 2.İki Gönül. İstanbul, 1997-Ortaklaşa(Sami Tütüncü)
- 3.Suçum Türk Olmaktır. Ankara, 2000
- 4.Türkün Sesi. Azerbaycan, 2001-Ortaklaşa(Ekber Qoşalı)
- 5.Kerkük Soykırımları. Ankara, 2004
- 6.Fuzuli. Ankara, 2004
- 7.Hoyratlarım. Azerbaycan, 2004
- 8.Türkmeneli Edebiyatı. Ankara, 2005
- 9.Kerkük Şairleri. 1. Cilt. Ankara, 2006

ZAMANSIZ 97

10. Şehit Muazzam Kasapoğlu, Kerkük, 2007
11. Kerkük Şairleri. 2. Cilt. Ankara, 2007

“Gecem gündüzüm acı
Vatan başımın tacı
Derdimin yok ilacı
Tek suçum Türk olmaktır.”

“Suçum Türk olmaktır” diyerek yaralı Kerkük'ün sesini neredeyse dünyaya duyurmuş bir edebiyat adamıdır. O eserlerinde Türk olmanın gururunu, Kerkük'ün yürekleri dağlayan yarasını büyük ustalıkla kaleme almıştır. Kerkük'te yaşayan Türkmenlerin yaşadıkları çileleri, işkenceleri, Irak yönetimi tarafından her türlü kötü muameleye maruz kalan Türkmenlerimizin durumunu anlatmaktadır. Onlar zorlu günler yaşayarak Türk olmanın bedelini fazlası ile ödemişlerdir. Ustaca kaleme aldığı “Suçum Türk Olmaktır” isimli bu kitap bizim ne kadar rahat ve güzelliklerle dolu bir ülkede yaşadığımızı bizlere bir kez daha anlatmaktadır. Evet sevgili Küzeci; bizim ve siz Türkmenlerin suçu Türk olmak değildir. Türk olmak bizim gururumuzdur, onurumuzdur, şerefimizdir. İşte bu nedenledir ki; sizin acınız bizim de acımızdır...

Şemsettin Küzeci; bu iki önemli Antoloji kitap içerisinde 70 Kerkük'lü şairin isimleri, fotoğrafları, öz **KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

ZAMANSIZ 98

geçmişleri ve beraberinde şiirlerine yer vermiştir. Bu iki önemli Antoloji kitaplar son derece muntazam ve titiz hazırlanmış bir çalışmanın ürünüdür. Tarihimizin bir olduğu ve gelecek günlerimizinde bir olacağı, öz kültürümüzü yansıtan ve yaşatan bu değerli şair kardeşlerimizin eserlerini derleyerek hem Türk dünyasına, hem de Irak Türk edebiyatına çok değerli yazılı kaynak ve arşiv olacak kitaplardır...

“Kerkük Şairleri” isimli bu iki ciltlik nadide eser, Irak Türkmen şairlerinin ele alındığı son derece emekli ve güzel araştırma kitaplarıdır. Yurt sevgisi ile dolu yüreği, onun Vatanı bildiği topraklara olan özlemi, bir çok çalışmalarına yansımıştır. Irak'ta ve Kerkük'te yetişmiş aydınlar, Türklük uğruna bir hayli mücadeleler vermişlerdir ve halen de vermeye devam etmektedirler. Kerkük her daim içimizdeki kapanmayan yara olmuştur. Bana göre Türkmenler yaşadıkları ile tarihi bir sınavdan geçmişlerdir. Elbette ki bu süreç bir hayli zor ve üzücü olaylarla tarihe yazılmıştır.

“Ben Kerkük'lü ozanım
Canla şiir yazarım
Susturmayın ezanım
Kerküklüyüm, Türkmenem

ZAMANSIZ 99

“Kerkük Soykırımları” isimli bu kitabında sevgili Küzeci; Irak Türklerinin uğradığı katliamları hatta katliamdan daha çok bir soykırımı andıran olayları, toplu idamları, işkence edilerek öldürülen insanları ve insanlık dışı uygulanan vahşeti kaleme almıştır. Türkmenlerin başlarından geçen olayları ve sonuçlarını tüm ayrıntıları ile ele almıştır yazar. Türkmeneli topraklarında yaşanan olayları, dünü ve bu günü ile konu edilen yapıt, geniş bir araştırma kitabıdır.

Türk dünyasının usta ismi Şemsettin Küzeci; Kerkük ile yüreğinde güller açtırmış, bir umutla vatanına dönüş yapacağı günü bekliyor. Bir umut işte... Onun yüreği sevda acısı çeker gibi, vatan acısı yaşıyor. Sevdalısını bekleyen bir yar gibi, vatana dönüş yapacağı günü bekliyor adeta...O Ata yurdum dediği Kerkük için öyle çok şiirler kaleme almış, öyle çok kitaplar yazmış ki, onun bu vatan sevgisini ve özlemini birkaç kelime ile anlatabilmek mümkün değil. Bakın sevgili Küzeci'nin şu dizeleri sanırım bizlere daha çok şey anlatacaktır...

“Bir acı yüzünden yurttan göç ettim
Dilim severken büyük suç ettim
Atamın emeğin erken hiç ettim
Bilmedim bu gurbet çok çok acıymış
İnsana en yakın kardeş, bacıymış.

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 100

Döneceğiz bir gün ata yurduna
Varacağız halkın tek umuduna
Can azizim vatan kurban adına
Bitecek bu gurbet güller açacak
Dağılır karanlık sökünce şafak.”

Yazarımızın bir diğer kitabı ise; “Türkmeneli Edebiyatı” ismini taşımaktadır. Kitapta 1991 ve 2003 yılları arasında Irak'ın kuzey bölgesinde oluşturulan “Güvenlik Bölgesi” adı verilen bölgede yaşayan Türkmenlerimizin, Türkiye Türkçesi ile açtıkları okullar, Tv ve Radyo istasyonları, gazeteler, dergiler, bazı eğitim ve yayın organları ile Türkmeneli Edebiyatına bir çok önemli değerler kazandırmışlardır. Kitapta aynı zamanda Şiirler, öyküler, düzyazı örnekleri, masallar, hoyratlar, yer almaktadır. Kitapta tüm bunların varlığı; yazarın sanki bir hasret giderme, adeta yüreğindeki dökerek bir dertleşme, bir varoluş mücadelesini okuyucuya hissettirmektedir. Önemli bir arşiv kitabı olarak, herkese önemle tavsiye edebileceğim bir yapıttır...

“Kerkük için arzular al al kana boyandı
Ne gül kaldı ne çiçek, ne dağ başında karlar
Ne güvercin ne kumru, ne millet seven erler
Kıyım aştı haddini bıçak göğse dayandı”

ZAMANSIZ 101

Şemsettin Küzeci beyefendi; Türkmen edebiyatının varlığını koruyarak, her katıldığı toplantıda Kerkük'ün sesini duyurmaya çalışarak, tüm zorluklara, direnişlere göğüs gererek, vatansever ve aydın kişiliği ile güzel bir örnek teşkil etmektedir...

Halk şiirinin bir türü olan Hoyratlar, Şemsettin Küzeci beyefendinin kaleminde ahenk bularak, okuyucuları ile buluşmuş. “Hoyratlarım” yazar için son derece önem arz eden bir kitap. Yazar bu kitabında adeta yeşeren milli duygularını, bir kurtuluşun öyküsünü kaleme alır gibi aktarmış şiirlerine. Yaşadığı sıkıntı ve acı dolu günler, yüreğindeki direniş, sınır tanımayan milli görüşü onun hoyratlarını oluşturmuş...

“Kerkük'üm mert Kerkük'üm
Milleti sert Kerkük'üm
İçine yadlar girip
Çekiri dert Kerkük'üm”

Kerkük Hoyratlarında yaygın olan iki ses vardır. Şemsettin Küzeci beyefendi hoyratlarında bu iki sesi en güzel şekilde kullanan ustalarımızdandır. Açıklayacak olursak;

X x = H h (Hırıltılı he) yerine

Q q = K k (Arka damak K'sı) yerine

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 102

Örneğin:

“Bizi vuran felekti (r
İçimizde ğem1 ekti
Görme üzde gülürüĝ
Hasret çeken ürekti (r)”

Şemsettin Küzeci beyefendi ile Sami Yusuf Tütüncü beyefendinin müşterek yapıtı olan “İki Gönül” iki yüreğin aynı düşünceleri paylaşması sonucu doğmuş bir kitaptır. Yılların hasreti ile pekiştirdikleri duygularını, Türkmenlerin alev alev yanan yüreklerine bir avuç su serper gibi serptiler bu kitapla...

“Türkün Sesi” isimli güzel yapıt; Şemsettin Küzeci beyefendi ile Ekber Qoşalı beyefendinin müşterek yayımladıkları bir kitap. Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği tarafından yayımlanmış olup, araştırma, inceleme ve tanıtım yazılarından oluşmaktadır. “Türkün sesi” ilk olarak 1999 yılında gün yüzü görmüş olup, 8. baskısını yapmıştır ve her kütüphanede bulunması gereken önemli bir kitaptır.

İkinci Uluslar arası Fuzuli Şiir yarışması ve Türk Dünyası Şiir Şöleni için Sevgili kadim dostum, kalem arkadaşım Şemsettin Küzeci beyefendi tarafından hazırlanmış güzel ve emek verilmiş bir kitaptır.

ZAMANSIZ 103

“Neşe sevinç ekmişim ben
Türlü hasret çekmişim ben
Dağı dağdan sökmüşüm ben
Niçin gözüm nemli bu gün
Yaşıyorum gamlı bu gün.”

Kerkük'ün sesi Şemsettin Küzeci beyefendinin kaleme aldığı bu kitap; bir Türkmen şehidin yaşam serüvenini anlatıyor. Şehit Muazzam Kasapoğlu'nun düşünceleri, tutuklanması, mahkeme salonlarında geçen günleri, şahadeti, acı haberi ve son olarak Şehit Muazzam Kasapoğlu için kimler ne dediler bölümleri yer almaktadır.

Şehit Şair Muazzam Kasapoğlu hakkında yazarımız şu bilgileri aktarmaktadır kitabında:

Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 1958 yılında Kerkük'ün Musalla mahallesinde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Kerkük'te bitirdi. 1978'de Süleymaniye Üniversitesi Tıbbi Araştırmaları Enstitüsüne kabul edildi.

Şehit Muazzam; küçük yaşlarından beri edebiyat meraklısı idi. Bu merak Şehidin hayatını ciddi bir şekilde etkileyerek, kendisinde milli duygu hissini uyandırdı. Hele Türkmen halkının uğradıkları sıkıntıları, genç yaşta algılaması Muazzam'ın bir siyasi mücadele içine girişimine neden oldu. Dayısı Şehit Gazi TERZİ'den de [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 104

etkilenerek ortaokuldaki arkadaşlarıyla birlikte “Türkmen Talebe Teşkilatı”nın çalışmalarında aktif bir genç olarak arkadaşları tarafından olmazsa olmazlardan birisi haline geldi.

Bu teşkilattaki arkadaşları: Erşet MUHTAROĞLU, Sami TÜTÜNCÜ, Kasım KAZANCI, Sadettin Ali, Kemal FETTAH, Şehit Niyazi Sıddık KASAPOĞLU ve başkaları...

Yaşının küçük olmasına rağmen 1970 yılında Kerkük’te Şehit edilen Mehmet Remzi Fatih SAATÇİ’nin Kerkük’te düzenlenen protesto yürüyüşüne katıldı.

1971’de Irak “Türkmen Talebe Teşkilatı”nın boykotunda büyük rol oynayarak Musalla Ortaokulunun sorumlusu olarak organizasyonda bulundu. 1975 yılında Şehit Rüştü Reşat MUHTAROĞLU’nun kurduğu “Irak Türkmen Kurtuluş Hareketi”ne katıldı. Hareketin “TURGUT” hücrelerinde çalışmalarını Şehit İzzettin Celil TERZİ, Sabah Aziz BEKİR ve Erşet MUHTAROĞLU ile birlikte hareketin askeri kanadında siyasi faaliyetlerini yürüttü.

TUTUKLANMASI:

07.12.1979 yılında Saddam rejiminin adamları, Şehit Muazzam KASAPOĞLU’nu Süleymaniye’de tutukladılar. Devrim ve Baas Partisini eleştiren broşür ve yayınlar dağıtmak, Irak Türkmen Kurtuluş Ordusu

ZAMANSIZ 105

Teşkilatına üye olmak, Devletin ve Baas Partisi’nin muhtelif kuruluşlarına karşı askeri operasyonlar düzenlemek ile suçlanan şehidimiz, ABD’lilerin de Irak’lılara yaptıkları işkence okulu haline gelen Abu Ğrep Cezaevi’nin Özel Hükümlüler koğuşuna konuldu.

Bir süre sonra Askeri Devrim Mahkemesi Başkanı Savcı Müslim Hadi EL- CENABİ’nin başkanlığında hazırlanan rapora dayanarak Devrim Mahkemesinde yargılanmasını kararlaştırıldı.

MAHKEME SALONU:

Şehit Muazzam’ın Devrim Mahkemesinin İddia Makamınca kendisine yöneltilen sunalara karşı bağıarak şöyle dedi:

“Biz, Türkmenler Siyasi, Sosyal, kültürel haklarımızı sonuna kadar savunacağız. Bize vaat ettiğiniz ölümü dört gözle bekliyoruz.”

Bunları dedikten sonra mahkeme heyetince Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 10 yıl ağır hapis cezasına çaptırıldı.

ŞAHADETİ:

Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 10 yıl aldığı hapis cezasının 8 yılını bitirdikten sonra 1986 Af kararıyla hapisten çıktı. Hapisten çıkar çıkmaz dava arkadaşları

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 106

Sabah Aziz ve Erşet MUHTAROĞLU ile birlikte Irak Yüksek Öğretim ve Öğrenim Bakanlığına öğrenimlerini tamamlamak için başvuruda bulunduk. Ancak, Bakanlığın Hukuk Dairesi Müdüründen aldıkları ” Sizler siyasi tutuklularsınız. Öğrenime döneemezsiniz. Cevabı onları hayal kırıklığına uğrattı. Bu cevaba sessiz kalmayan Şehit Muazzam KASAPOĞLU gönderdiği yazılı cevapla “Bizleri hapisten çıkardığınıza hiçte memnun kalmadık.” demiş...”

1986 yılından itibaren Saddam’ın emniyet güçleri tarafından takibat altına alınan Muazzam ve arkadaşları Kerkük’ün Kerame Emniyet Müdürlüğünde Yarbay Nezhan HALAF tarafından bizzat gözetleniyordu. Bu durum uzun süre devam etti.

1991 yılında 1. Körfez Savaşında askerliğe çağırıldı. Ne garip...

“Öğreniminizi tamamlamaya engel oluyorlar. Ancak askerliğe çağırıyorlar. Kastedilen haklarınızı kendi istekleri doğrultusunda verip alıyorlar...”

Askerliğe çağırıldıktan sonra Bağdat’ın Kâzımiyye Beşinci Askerlik Şubesi tarafınca iki kez tutuklanır. Daha sonra ailesiyle haberleşmesi kesilir. Bu arada Irak ordusu Kuveyt’ten çekilmeden önce “ Bobbyan” Adasına gönderildiği öğrenilir.

ZAMANSIZ 107

ACI HABER

1990 yılında Kuveyt’i işgal eden, Irak Ordusu 1991’de ABD ve Müttefikleri olan 30 ülkenin ortaklaşa düzenledikleri operasyon sonucu Irak’ı Kuveyt’ten çıkarmayı başarmıştı. Ancak, ABD güçleri Saddam’ı yok etmeye başlattığı Operasyonu yarım bıraktı. Kuveyt’ten Kut’a kadar saldırısını sürdüren ABD ve Müttefikleri Kut’tan sonra geri adım attı. Dönemin T.C. Başbakanı Tansu ÇİLLER bile bugüne kadar neden ABD’nin Bağdat’ta kadar girmediğinin nedenini anlamamıştı... İşte tam o zaman Şehit Muazzam KASAPOĞLU’ nun ailesine Irak yetkililerince acı haber verilir: “ Oğlunuz Muazzam Şehit düştü. Gelin cesedini teslim alın”

Şemsettin Küzeci beyefendinin Profesör Gazanfer Paşayev beyefendiye Fahri Irak Vatandaşlığı ve Irakşinas Ünvanı takdim töreni ile ilgili resim ve haber metni aynen aşağıdaki gibidir...

İlk Protokol konuşmasını yapan Gazanfer Paşayev Kürsüye çıkmadan önce sunucular tarafından Dr. Abdülatif Benderoğlu ile birlikte Irak ile Azerbaycan arasında kültürel ilişkilerin pekiştirilmesindeki tarihi köprü oluşturan kişi olarak anons edildi. Konuşmasında: “Gazanfer Pşayav; gece’de ilk olarak sahne alan Azerbaycan’ın halk sanatçısı Balaoğlu Eşrefov’un okuduğu şarkılar Şemsettin Küzeci’nin amcası

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 108

Abdulavahit Küzeci'ye ait olduğunu dile getirerek konuşmasına başladı. Bu şarkılar beni bir daha gençliğime götürdü. Gençlikten talihimi “Bilmirem haralıyam toprağım daşım garip” diyen Irak Türkmenleri, bunların sembolü Kerkük şehridir. Kerküklülerle tanıştığım günden beri benim bir günün yoktur ki, onlarla hayalen oturup durmaktayım. Bu bir hakikattir. Ben bunu samimiyetle söylüyorum. Bu sahadaki Irak Türkmenlerinin büyük adamları beni ruhlandıran, şuurlandıran telesdiren bazen de mecbur eden adamlar göz önünden gelip geçiyor: Onlardan Şakir Sabır Zabit, Ata Terzibaşı, Sinan Sait, Benderoğlu ve birçok başkaları her zaman benimle bir yerde olurlar. Hayalen veya ismen. Azerbaycan'da beni bu işe sevkeliyen her şeyden evvel Resul Rıza olmuştur. Halk şairimiz çok büyük bir şahsiyet ansiklopediye devrini kuran yaradan onun esasını koyan. Resul Rıza ile benim birinci Kitabım 1968 yılında “Kerkük Bayatıları kitabım çıkıp. Benim onlarca makalem çıkmıştır. Hacı Hacıyev Radyoda ve Nahit Hacıyev (bugün burada aramızda) televizyonda benim çok Profesör Gazanfer Paşayev'e Fahri Irak Vatandaşlığı ve Irakşinas Unvanı çalışmalarımı teşkil edirdiler. Anca kitabımın Resul Rıza ile çıkmağı bana bir ilham verdi bana bir kol kanat verdi. Ben işimi devam ettirdim. Ve birçok kitaplar çıktı. Son Kitap ise

ZAMANSIZ 109

Kerkük'ten teze gelmiş, “Ağlan çox Gülen Hanı” adında Resul Rıza'nın kitabıdır ki, Benderoğlu bu kitabı çap ettirip. Ben ve Benderoğlu birlikte onu tercüme eylemişig ve giriş makalesini birlikte yazmışig. Bu da 40 yıllık zahmetin sonucudur ki o vakitten biz kitaplar yazırıg ve çap eyliriği. Bunların yanında Azerbaycan ile bağı yeni kitaplar çıkıp yoldadır yakında elimize yetişir. Bizim görkemli halk yazıcımız Elçin Efendiyev'in “Mahmut ve Meryem” eseri Kerkük'te çıkmıştır. Bizim alakalarımız her zaman muhkem olup ve bu devam ediri. Soruşabilirsiniz ki bu niye beledi; Bu mehebbettendir, doğmalıktandır ve yakınlıktandır. Bu zal buna cevap veririri. Oturanlar kadar ayak üste insanlar vardır. Bundan büyük mehebbet olur mu?

Gazanfer Paşayev konuşmasını bitirdikten sonra onu sahnede tuttuk. Onu büyük bir Sürprizimiz vardı. Ankara'da Bakû'ye geldiğimde Başta Gazanfer Paşayev ve Azerbaycan halkına içimizdeki Türkmeneli (Irak Türkmenleri) nin sevgisini “Size Selam Getirmişem” şiirinden ilham alarak ve dört kıtalı bir şiire dökerek ve Azerbaycan Sanatçısı İlham Aleskerov'un bestelediği bir makam ile Gazanfer Paşayev'e armağan atık.

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 110

GETİRMİŞEM

Profesör Gazanfer Paşayev'e

Kerkük'ün kalasından
Öz Türkmen balasından
Mor sümbül lalasından
Mehebbet getirmişem

Azerbaycan soyundan
Oğuz, bayat köyünden
Dicle Fırat suyundan
Dad feryad getirmişem

Fuzuli nefesinden
Kerbela havasından
Küzeci'nin sesinden
Min hoyrat getirmişem

Kerkük, Tebriz, Marağa
Xudam salma ırağa
Vatanım Qarabağa
Men evlat getirmişem

Söz: Şemsettin KÜZECİ

Eveet... sevgili okuyucularım; sizlere Türkmeneli
edebiyatının, Kerkük'ün önemli isimlerinden bir

ZAMANSIZ 111

aydınımızı ve kitaplarını tanıtmaya, anlatmaya çalıştım.
Sizlerde bu değerli edebiyat adamının kitaplarını temin
edip, okumak istiyorsanız işte iletişim adresi:

Şemsettin KÜZECİ P.K. 285 Yenişehir Ankara-
Türkiye
Telefax: 312.334 90 84
www.kerkukgazetesi.com

YAZARIN DİĞER ÇALIŞMALARI

"ERTELENMİŞ DÜŞLER" in Şairi ŞEVKİ DİNÇAL /
Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Düşünce Okyanusu Mevlana" Celal Oymak-Nevin
Balta / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Düşler Köpüğünde" ve "Sevil Mısırlıoğlu" / Emine
SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Gönlümden Gönlüne" - Dursun Yeşil / Emine SEVİNÇ
ÖKSÜZOĞLU

"Türk Dünyasından Bir Usta Kalem" - Prof. Dr. Elçin
İskenderzade / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Sırça Yürek"te Bir "Yalgın" Şair - Münevver Düver /
Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

Türk Edebiyatında Bir Usta Çınar-İsa Kayacan / Emine
SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 112

"Sevdan Yüreğimde Saklı" - Hüseyin Güler / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU
"Daracık Düşler" Mehmet Turan Yazar / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU
"Yüreğim Sende Kalmış" ancak "Sensiz de Yaşanırmış"
- İsmet Bora Binatlı / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU /
"Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar" Abdullah Satoğlu
/ Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU
KİTAPLARIN DÜNYASINDAN MERHABA / Emine Sevinç Öksüzoglu

ZAMANSIZ 113

KADIN

Gözlerin kömür karası silinmez gözlerimden izi
Dudakların bal damlası gitmez dudaklarımdan lekesi
Ellerin taşır yankılanan gecede çaresizliğin izlerini
Ödünç gülüşler gül açar masum yanağında yazık ki

Gece aşk kokar eyy kadın çöl ateşi gezinir bedeninde
Titrek mum alevidir çıplak vücudunun gölgesi
Suçlu gülümsemeler köle olur kiralık aşklarda
Ve saçların aşk doğurur rüzgâr kokunu savurdukça

Kadınca duygular buz tutmuştur en karanlığında gecenin
Sevgisizliğe kanıyorken yüreğin çölleşiyor ümitlerin
Çıkmaz yüreğimden kelebek yalnızlığındaki bakışların
Kısır düşüncelerde iz bırakmıştır katran karası çarşafın

Aç koynunu ve tüm acılarını dök geceye eyy kadın
Ay ışığında aksesuardır kısacık eteğin ucuz içkin
Süzüldün alemlere efkar sarmış gözlerde filizlendin
Hüzne boyadın hayallerini gecelere düştün kadın

Sokak lambaları aydınlatır bir yosmanın ayak izini
Pavyon kaldırımlarında acılar güldürüyor yüzünü
Asılı kalmış sevdalar selamlarken gökyüzünü
Hıçkırığının örtsün gecenin dile gelmiş melodisini

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 114

Yediveren çiçekleri açsın göğsünün orta yerinde
Tanımadığın adamlar var her gece çıplak koynunda
Tamamlanmayan eksiklikten erkeklerin bakışında
Değilmi ki ağzında küfür bir fahişe tadında

Düzensiz kurulmuş hayatta nihayetinde bir anasın
Resmini çizersin üşüyen yüreğine çocuğunun
Serzenişlerde hayallerin kahrı ağır gelir yaşamın
Gecelerin arasında kaybolur çorak gözyaşların

Bu gece kalemim sana köle oldu eyy kadın
Çalınmış aşklarda ıslandı yazdığım satırlar
Can havliyle görülen düştün sütlüman rüyalarda
Yüreğinden tutulmuş sevdadaydın mısralarımda

ZAMANSIZ 115

LEYL-İ GECELERDE YUSUF

Ey Yusuf
Onbir yıldızı güneşi ve ayı perde ettin gözlerine
Geceler seyre daldı ay ışığında gezinen rüyanı
Yorum babandan geldi umut gülümserken yüzüne
Ve yüzün güneşlendi babanın sözlerinde

Ey oğul
“Şeytan insan için apacık bir düşmandır” bilesin
Bilesin ki İbrahim ve İshak gibi Tanrı seni seçecek
Gün şavkını vururken herkes secdeye gelecek

Onlar ki üşümediler seni derin kuyuya atarken
Onlar ki düşünmediler geçmişini yok edip geleceğini
çalarken
Ölüm gözlerinde kaybolmuş yanık kokulu zaman
külüydü
Gömleğindeki kan yalan babandaki sabır sevginin
gücüydü

Ey Yusuf
Kardeşlerin seni mahkûm etti sancılı bekleyişlere
Birkaç dirhemlik maldan öte değildin artık
Esir düştün köle oldun satıldın Mısır pazarlarında
Gözlerinin ferî düştü hükümsüz akan Nil suyuna
[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 116

Bir kadının sözlerinde leyl-i gecelerde düştün zindanlara
Rüyalar perde oldu göz kıyılarındaki gelecek yaşamına
Nice kadınlar bir bıçaklık yaşam sundu güzelliğin
karşısında
Ve büyüldü Züleyha rüzgâr giyinmiş zamanlarda

Ey Züleyha

Kalbinin acılarını akıtma ruhunun ırmağına
Vahayı terk et değmesin saçların ağustos sıcağına
Terlemesin gözlerime değen nur kokulu avuçların
Kelamın hükümsüz kalmasın sözcükler arasında

Yakup karanlığında dem aldı sevgilerin en güzeli
Mısır'ın ruhu döküldü şaha vuran Nil sularına
Çıglıksız ter döktü bedenler Yusuf'un huzurunda
Diz çöktü kardeşler arsız bakışların gölgesinde

Gözleri ağardı Yakup'un vahanın silüetinde
“Ah Yusuf'a olan tasam” dedi gök kubbenin altında
Yusuf'un kokusu sarmıştı Mısır'ın dört yanını
Ve Yakup gömleğinde bulmuştu gözlerinin ferini

Ey Yusuf

Leyl-i gecelerde hüküm sürdü Züleyha'nın sevdası
Sözlerinden önce yüzün gül açtı karanlık yüreklerde
Gelecek zamanlara yazıldı sözlerin alacası
Leyl-i gecelerde Yusuf Züleyha'ya sevdalandı

ZAMANSIZ 117

ÜŞÜMÜŞ KAR TANELERİ GÖNDERİYORUM SANA

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Ağarmış saçlarımdaki dökülen umutlarımı
Kapına bıraktığım yarım yamalı sevdalarımı
Ve bir de

Sandıkta sakladığım düşlerimi

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Yaşanılmış sevdaların aklığını
Avucumda sıkı sıkıya tuttuğum
Ve bir de

dirhem dirhem satın aldığım hayallerimi

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Buza dönmüş ayaz bir Mart akşamı
Ve bir de
Yüreğimi gönderiyorum sana

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 116

2009 YILI KÜLTÜR SANAT VE BAŞARI ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULACAK

Türk Edebiyat dünyasında önemli yer tutan, Türk Edebiyat'ına ve Türk Şiirine hizmet vermiş usta kalemlerin onurlandırıldığı,“Emine Sevinç Öksüzoğlu Kültür Sanat ve Başarı Ödülleri” Edebiyat Araştırmacısı Şair Yazar Emine Sevinç Öksüzoğlu hanımefendi ve Şair Yazar GASAT Ödül Kurulu Başkan Yardımcısı İsmet Bora Binatlı beyefendinin katılımı ile, Azerbaycan Bakü'de düzenlenecek büyük bir törenle sahiplerini bulacak.

Bu yıl yedincisi verilecek olan bu ödüller, gerçek anlamda edebi kariyeri olan ve Türk Edebiyat dünyasına ciddi anlamda hizmet vermiş olan kişilere takdim edilmektedir.

GASAT

“2009 yılı Emine Sevinç Öksüzoğlu Kültür Sanat ve Başarı Ödülleri” nin sahipleri ve ödül alacağı dallar, ödül kurulu tarafından şöyle tespit edilmiştir:

“Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Edebiyatı Onur Ödülü” İstiklal Şairi Sn. Bahtiyar Vahabzade beyefendiye takdim edilecektir. (Azerbaycan)

“Gaziantep Altın Fıstık Türk Edebiyatı Üstün Hizmet Madalyası” Ve Gaziantep Özel el işi

ZAMANSIZ 117

Nakkaşe “Uluslararası VECTOR İlim ve Edebiyat Eserleri Araştırma İnceleme Merkezi olarak değerli katkı ve çalışmalarından,Azerbaycan Türk Dünyası Edebiyatına yapmış olduğu üstün hizmetlerden dolayı; Prof. Dr. Sn. Elçin İsgenderzade beyefendiye takdim edilecektir. (Azerbaycan)

“Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Edebiyatı Şeref Beratı” Beynelhalk sanat dergisi olarak Bakü'de yayımlanan BAYATI dergisindeki değerli hizmetlerinden ve İlmi çalışmalarından dolayı;Prof. Dr. Sn. Elçin İsgenderzade beyefendiye takdim edilecektir. (Azerbaycan)

“Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Dünyası Edebiyat Şeref Ödülü” Yaşamının büyük bölümünü Azerbaycan Türk Dünyası Edebiyatına adanarak, sayısız çalışmalara ve kitaplara imza atmıştır. Azerbaycan Türk Dünyası Edebiyatındaki üstün hizmet ve değerli çalışmalarından dolayı; Azerbaycan Yazarlar Birliği Başkanı Sn. Anar Rızayev beyefendiye takdim edilecektir. (Azerbaycan)

“Emine Sevinç Öksüzoğlu Türk Dünyası Edebiyatı Üstün Hizmet Ödülü

[**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

BENİM İÇİN DE AĞLA

“Benim İçin de Ağla” isimli şiir kitabı İsmet Bora Binatlı beyefendinin, Ankara Ürün Yayınları arasında günyüzü görerek okuyucuları ile buluştuğu yeni kitabının adıdır. Kitabın adı her ne kadar “Benim İçin de Ağla” ise, okuyucuların yüzünü güldüren, son derece başarılı bir kitap olarak elimizde.

Bir hüznün bulutudur yalnızlık denen illet
Şeytan tasallutundan ruhum bizar bu gece
Eyyub’un duasını bana bir daha dinlet
Bu gurbet odaları bana mezar bu gece

İsmet Bora Binatlı; ufku son derece geniş olan ve özgün temler üzerine şiirlerini kaleme alan, şiirlerini adeta bir mihenk taşı gibi sağlam cümleler üzerine kuran değerli bir şairdir. Şiirlerinde hiçbir zorlama sözcüğe yer vermeden, okuyucuları ile güçlü bir bağ kuran Binatlı, şiir dilini iyi biliyor. Şiirlerindeki mistik boyut ve duyguyu, son derece kuvvetle okuyucularına sezdiriyor. Bu da şairin şiirdeki ustalığını apaçık ortaya koyuyor.

Sayfa:23

Bayıra tırmanan kağnı misali
Gıcırtı başladı inceden ince
Kaç şekle giriyor dünyanın hali
Kaç kağnı geçiyor vakti gelince

Binatlı; şiirlerinde ahengi sağlamak için bildiğimiz geleneksel unsurlardan vazgeçmemiş. Şiirlerinde genel olarak yalın bir üslup göze çarpmakta ve bu bakımdan şiirlerinde dil sapmaları görülmemektedir. Türkçeyi çok güzel kullanmakta ve dilbilgisi kurallarına uyma konusunda hassasiyet duymaktadır. Konuşma dili unsurlarına fazla yer vermemekte; daha çok gelişmiş yazı diline yaslanmayı tercih etmektedir. O kendine özgü bir şiir yolu oluşturmuş ve yolda emin adımlarla ilerlemekte.

Sayfa 40:

Saçının her teline bir günah ekliyorum
Bunca yükü çekmeğe gücün var mı bilemem
Suya hasret çöl gibi dönmeni bekliyorum
Kalbi kırılan benim, sen gelmezsen ben gelmem.

İsmet Bora Binatlı; “Benim İçin de Ağla” isimli şiir kitabında, manevi değerlerden vazgeçmeden, Türk millî yapısı karşısında olağanüstü heyecanlanarak ve bu heyecanını hamasî bir yaklaşımla, büyük bir yiğitlik, [**KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ZAMANSIZ 120

kahramanlık, özgüven duygusuyla yansıtmış şiirlerine. Şiirlerinde yeri gelmiş genç bir delikanlı olmuş aşkı yaşamış, yeri gelmiş “Uyan Ey Müslüman” diyerek öğütler vermiş. Bazen Mevlana’ca, bazen de Yunus’ça şiirler sunmuş okuyucularına.

Sayfa 17:

Bir ayağı Konya’da Hak üzre kavi basar
Nefsini kor torbaya, darağacına asar
Böyle vasi bir gönül bilinmez ki nerde var
Odur başların tacı, O Hazreti Mevlana.

Şiirlerinde nesnel görüntü belirgin biçimde sunulmuş. Ancak bazı şiirleri var ki; nesnel görüntünün hemen hemen hiç olmadığı, hayalî bağlamda öznel görüntüler hâkim olduğu şiirleri cesurca kaleme almış şair. İsmet Bora Binatlı’nın Türk şiirindeki yazım dili ve üslubunun zenginliği yanı sıra, şiirde hitabet üslubunu belirgin biçimde hissettiriyor okuyucularına. Çünkü onun amacı, okuyucu ya da dinleyiciyi duygulandırmak ve heyecanlandırmaktır. Şair; yukarıda vurguladığım tanımların yanı sıra, kafiye, redif ve vezin sistemlerinden faydalanarak şiirlerini ahenkli kılmayı başarmıştır.

ZAMANSIZ 121

Sayfa 53:

Son limana demirler derler aşkın gemisi
Unutulur her sevgi, öyle diyor kimisi
Kaldırdım gözlerimi kapatan yoğun sisi
İçimde yarım kalmış bir sevginin tadı var.

İSMET BORA BİNATLI KİMDİR?

İsmet Bora Binatlı’yı tanımak için öncelikle şiirlerini okumak, anlamak ve onun ruhani derinliklerine inebilmek gerekmektedir. İsmet Bora Binatlı’ya kendini anlatmasını rica ettik, bakınız bizimle neler paylaştı:

1944 yılının sıcak bir Ağustos sabahında doğup, babamın gurbette olması sebebiyle 7 ay sonra nüfusa kaydım yapılmış. Erzurum’un soğuk ve uzun kış gecelerinden birinde henüz 14 aylıkken ,annem doğum sırasında ölünce öksüz kalmışım. Üvey annem ve ondan olan 4 kız kardeşim, annemin benimle birlikte geride bıraktığı 6 çocuk ve o da benim gibi 1 yaşlarında yetim kalmış olan büyük ağabeyim, onun eşi, çocukları, babamın 90 yaşındaki annesi ile birlikte 16 kişi aynı evi aynı sofrayı aynı çileyi paylaşarak, kâh babamın ticari faaliyetlerinin iyi olduğu dönemlerin refahını, kâh iflas dönemlerinin yoksulluğunu birlikte yaşayarak nasıl bir bütün olduğumuzun bilincine vardık.

Aynı sofrada aynı tasta birlikte çorba

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 122

kaşıklamanın, paylaşımcılıkta etkili bir yanı var mı üzerimde bilmiyorum, ama ben kendimi bildim bileli maddi imkânlarımı, sevinçlerimi, sıkıntılarımı ve hatta sırlarımı paylaşmaktan hep zevk aldım. Bazen iyi mi ettim diye de kendime sormadım değil. Uzun ve soğuk kış gecelerinde, 2400 rakımda gaz lambası ışığında ve kalabalık bir ortamda çalıştığım dersler hep kafama girmiş olmalı ki liseyi bitirinceye kadar daima başarılı bir öğrenci oldum.

6 yaşımdan itibaren karınca kaderince çalışarak aile bütçesine veya okul masraflarıma katkı sağladım. Yüksek öğrenimim sırasında da işçilik/memurluk gibi faaliyetlerle meşgul olurken bir yandan, diğer yandan tahsilime devam ettim ve yine 4 yılda mezun olmak bahtiyarlığına eriştim.

Çocukluğumda rahmetli babam bütün ev halkına imamlık yapıp sabah namazını kıldırırken sesim biraz iyi diye bana müezzinlik yaptırırdı. Arkadaşları ile sohbet ederken bizi yanından uzaklaştırmaz ve dolaylı şekilde eğitilmemizi sağlardı. Dürüst olmayı, vatanı, milleti, bayrağı sevmeyi, iman etmeyi, komşu hakkının kul hakkının ağırlığını ve özellikle de miri malı üzerinde ne kadar hassas olunması gerektiğini öğretti bize yaşantısından örnekler sunarak.

15 yıl müfettişlik, 4 yıl müsteşar yardımcılığı, 5 yıl Holding denetim kurulu üyeliği, 2 yıl başbakan

ZAMANSIZ 123

danışmanlığı ve 14 yıldır sürdürdüğüm bir işveren sendikasının genel sekreterliği sırasında edindiğim tek servet; yüksek öğrenimlerini tamamlattırdığım 3 kız evladı oldu ve yüce Rabbimin bana hediye diye lütfettiği üç erkek torun. Çocuk yaşımda kalem kâğıtla ve basınla tanıştım. 10 kitap yayımladım iyi ya da kötü. 7 kitap münderecatını gazetede tefrika ettirdim. Duygusal bir insanım ve okuduğum kitapların sahife aralarında saç tellerimle gözyaşlarım saklıdır. İnsanları severim ve her ne kadar bir kısmından kazık yemiş olsam da bu duygumu kolay değiştiremem. Büyüklerin yanında konuşmak terk-i edeptir demişlerdi hep sıkılıyorum konuşacağım zaman. Liseli yıllarımda kılık kıyafetimden utandığımdan sözlü imtihanlara kalkmak istemezdim. Hâlâ o sıkıntı yüzünden elim ayağım dolaşır topluluk karşısında konuşurken.

Okumadan yattığım gece yok gibidir. Geriye dönüp baktığımda öğrendiklerim kalmış elimde ama ne yazık ki öğrenemediklerimin yanında zerre miskal bile değilmiş. Sevdalı yüreğim, sılaya dönüş gününün özlemi, ancak hesapta açık verecek olma ihtimalinin korkusu arasında çırpınıp durmakta. Bu günüme şükürde

[KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 124

GİRİŞİMCİ SANAT, EDEBİYAT VE BİLM ADAMLARI TOPLULUĞU GASAT ALMANYA BAŞKANLIĞI TOPLANTISI YAPILDI

12-16 Ağustos 2009 Tarihleri arasında Gasat (Girişimci Sanat, Edebiyat Ve Bilim Adamları Topluluğu) Almanya Başkanı Sayın Necati Tüysüzoğlu beyefendi başkanlığında gerçekleştirilen, Gasat Almanya Başkanlığı Toplantısı Bodrum Gümüşlük’de yapıldı. Toplantı, Gasat’ın Ülke ve İl Başkanlarının katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Toplantıya iştirak edenler arasında;

Gasat Genel Başkanı Emine Sevinç Öksüzoğlu
Gasat Ödül Komisyonu Başkanı İsmet Bora Binatlı
Gasat Danışma Kurulu Başkanı Mehmet Nuri Parmaksız
Gasat Almanya Başkanı Necati Tüysüzoğlu
Gasat Antakya İl Başkanı Sevil Mısırlıoğlu
Gasat Tekirdağ İl Başkanı Hüseyin Güler
Gasat Adana İl Başkanı Münevver Düver
Gasat Onursal Üyesi Faruk Anbarcıoğlu
Gasat Üyesi Serap Yüksel
Gasat Üyesi Sacide Yaylaz

ZAMANSIZ 125

Türkiye Şiir Birincisi Mine Sevinç

Program; toplantıda alınan kararlar, faaliyet raporlarının sunulması, 2010 yılı içinde yapılması planlanan programın okunması ve 2010 yılı “Gasat Kültür Sanat, Edebiyat ve Bilim Ödülleri” nin kimlere verileceği hususundaki yapılan görüşmelerle devam etti. Bu yıl içinde kutlanması düşünülen, Gasat’ın 13. Kuruluş Yıldönümü Balosu içinde neler yapılması gerektiğine ilişkin fikirler sunuldu. Gasat Almanya Başkanlığı toplantısında, Gasat Genel Merkezin takdim ettiği Başkanlık madalyaları verilirken, tüm katılımcılara Türk Edebiyatına ve Türk şiirine yapmış oldukları üstün hizmet ve Gasat’daki değerli çalışmalarından dolayı “Teşekkür Belgesi” takdim edilmiştir. 16195512 Üye No ile GASAT Onursal Üyesi olarak atanmasına oy birliği ile karar verilen Sayın Faruk Anbarcıoğlu beyefendiye ise; Gasat Onursal Üye Madalyası takdim edilmiştir.

Bunun yanı sıra;

“Türk Edebiyatı Üstün Hizmet Ödülü”ne Necati Tüysüzoğlu beyefendi layık görülürken, Sevil Mısırlıoğlu hanımefendi “Usta Kalem Başarı Ödülü” ne, Hüseyin Güler beyefendi ise, “Türk Edebiyatına Katkı Ödülü” ne layık görülmüşlerdir.

Gasat Almanya Başkanı Sayın Necati Tüysüzoğlu beyefendinin hazırlamış olduğu “Avrupa’dan Dünyaya [KİTAP BAŞINA GİTLEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ZAMANSIZ 126

Türk Şiirleri Antolojisi” nde Edebiyatçı üst kurulda yer alan, Emine Sevinç Öksüzoğlu, İsmet Bora Binatlı, Mehmet Nuri Parmaksız ve Sevil Mısırlıoğlu’na “Avrupa Antoloji Yayınları” nın hazırlamış olduğu “Sertifika” Necati Tüysüzoğlu beyefendi tarafından takdim edilmiştir.

Programın ilerleyen saatlerinde Antakya il Başkanı Sayın Sevil Mısırlıoğlu’nun Antakya’dan getirerek konuklara ikram ettiği yöresel kabak tatlısı ile ağzılar tatlanırken, Gasat Ödül Komisyonu Başkanı, Türk şiirinin parlayan yıldızı Sayın Mehmet Nuri Parmaksız beyefendi başkanlığında yönetilen şiir dinletisi ile kulaklara ve ruha hitap edildi.

Gasat Almanya başkanlığının düzenlemiş olduğu toplantı içinde, “Sanatçılar Sokağı” nda açılan resim sergisi gezilerek, ressam Murat Külcüoğlu beyefendi ile resim üzerine sohbet edildi, fotoğraflar çekildi. Elbette ki deniz unutulmadı. Konuklarımıza ikram edilen yöresel yemekler ve tadların yanı sıra, tatil yapma olanağı da sağlayan Gasat Almanya Başkanı Sayın Necati Tüysüzoğlu beyefendiye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

